

ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΑ Ή ΕΡΓΟΤΙΜΑ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

Υπό ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΣΑΠΝΑ Διπλ. Μεταλλειολόγου
Μηχανικού παρά τῷ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. — ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1) Διὰ τῆς παρούσης μελέτης μας σκοπὸν τιθέμεθα νὰ ὑποδείξωμεν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐν χρήσει χρημάτων — ὡς μέσων ἀνταλλαγῆς ἢτοι ἀνταλλαγῆς ἀγαθῶν — δι' ἑτέρων μέσων, χρημάτων ἢ νομισμάτων — τὰ ὁποῖα ἀποκαλοῦμεν γενικῶς διὰ τῆς λέξεως «ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΑ καὶ ΕΡΓΟΤΙΜΑ καὶ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΣ».

2) Τὰ ἐν χρήσει χρήματα ἐκδίδονται καὶ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν ἀναγκαστικὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἔχουσι ὡς ἀσφάλειαν τῆς κυκλοφοριακῆς τῶν ἀξίας, ἀποκαλουμένην «ἀντίκρουσμα ἢ κάλυμμα» τὰ πολύτιμα μέταλλα καὶ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, — (ἀποθηκευόμενα) — καὶ τὴν οἰκονομικὴν πίστιν, τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν ὑπόστασιν τῶν Κρατῶν, παρὰ τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐκδοθῆ τὰ συναλλάγματα τοῦ ἀντικρίσματος, καὶ στηρίζονται γενικῶς εἰς τὴν αὐτοτελεῖ ὑπόστασιν τὴν πίστιν, τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους, τοῦ ἐκδίδοντος καὶ ἐγγυωμένου τοῦ συνάλλαγμα.

3) Τὰ τοιαῦτα ὅμως ἀντικρίσματα προσδίδουσι τεχνητὴν καὶ μεταβλητὴν ἀξίαν εἰς τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα, διότι εἶναι λίαν εὐθίκα, καὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν διάκρισιν καὶ τὴν ἀνεξέλεγκτον διάθεσιν ὀλίγων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἀποζῶσι καὶ πλουτίζουν ἀκόπως εἰς βάρος τῆς Κοινωνίας καὶ εὐχερῶς *διὰ τῆς ἐμπορίας κυρίως χρημάτων τούτων*, — (δανεισμός, τοκογλυφία κτλ) — καὶ τὰ ὁποῖα ἀποκαλοῦμεν

εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην μας γενικῶς «ΕΜΠΟΡΟΥΣ τοῦ ΧΡΗΜΑΤΟΣ».

4) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν δὲ καὶ καὶ τὸν ἄκοπον πολλαπλασιασμὸν τῶν συμφερόντων τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, ὑποκινοῦνται καὶ προκαλοῦνται κοινωνικαὶ μεταβολαὶ καὶ ἀνατροπαί, πόλεμοι, χρεωκοπίαι κτλ. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δολίων μέσων, ἐξαφανίζονται ἢ ἀποκρύπτονται ἢ αὐξομειοῦνται τὰ ὑγιᾶ ἀντικρύσματα τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου προκαλεῖται ἄλλοτε μὲν κοινωνικὸς καὶ οἰκονομικὸς πανικὸς, ἄλλοτε πληθωρισμὸς χαρτονομίσματος, ἄλλοτε κοινωνικαὶ καὶ κρατικαὶ χρεωκοπίαι καὶ πανικοί, καὶ ἐν τέλει ἐπαναστάσεις καὶ ἐσωτερικαὶ ἀνατροπαὶ τῶν πάντων, αἵτινες καταλήγουσιν εἰς ἐξωτερικὰς ἐπεμβάσεις, ἐξωτερικὰ δάνεια κτλ., ἐκ τῶν ὁποίων ἐπωφελοῦνται πάντοτε οἱ ἔμποροι τοῦ χρήματος, μὲ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τὴν πρόκλησιν πολέμων καὶ τὴν ὑποδούλωσιν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν.

5) Οὕτω παριστάμεθα ἐνώπιον τοῦ ἐξῆς φαινομένου : «Ἐν ᾧ τὰ διάφορα ὑλικά ἀγαθὰ, ἐπὶ τῆς κανανομῆς τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας, παράγονται καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς των καὶ μένουσιν ἀνέπαφα σχεδὸν καὶ συνεπῶς οὐδεὶς πανικὸς περὶ ἀπωλείας τούτων δικαιολογεῖται, ἐν τούτοις καὶ εἰς αὐτὰς τὰς παραγωγούς καὶ τὰς πλεον εὐπορούσας χώρας προκαλεῖται πανικὸς καὶ χρεωκοπία, κυρίως διότι τὰ μέσα τὰ χρησιμοποιούμενα σήμερον πρὸς προμήθειαν καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν ἀγαθῶν τούτων, — (χρήματα κτλ.) —, στηρίζονται καὶ ρυθμίζονται εἰς ρυθμίζονται εἰς εὐθικτα ἀντίκρυσμα καὶ εἰς συμβατικὰς ἀξίας, ὁ καθορισμὸς τῶν ὁποίων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλακτικὴν τῶν ἀγαθῶν δύναμιν των, ἐξαρτᾶται κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν βουλιμίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

6) Τὰ προτεινόμενα διὰ τῆς παρούσης μελέτης μας ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΑ ἢ ΕΡΓΟΤΙΜΑ δὲν στηρίζονται ποσῶς ἐπὶ τῆς ὥς ἄνω ἐμπορίας τοῦ χρήματος, ἀλλὰ στηρίζονται καὶ *ἔχουσι ὡς κυκλοφοριακὸν ἀντίκρυσμα τὴν ἐργοδυναμικότητα τῶν ἀτόμων καὶ πάσης ὁργανωμένης κοινωνίας.* Ἐχουσι δηλονότι ὡς βάσιν αὐτὰ τὰ ὑλικά, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐπὶ τόπου καὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐργοδυναμικότητα καὶ τὴν ὑπαρξὶν τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ὁργανωμένης κοινωνίας. Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ στοιχεῖα ταῦτα — ἄτομα καὶ κοινωνία — ὑπάρχουσι καὶ δρῶσι κοινωνικῶς καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τόπος κατοικεῖται ἀπὸ ἐργαζομένους πολίτας, οἵτινες δημιουργοῦσι διὰ τῆς ἐργασίας των τὰ ἐργοδυνα-

μικά αντικρύσματα, ἤτοι τὰ ἐργοδύναμα, ὡς ταῦτα ἀποτιμῶνται κατωτέρω, θὰ ἔχωσι σταθεράν καὶ ἀμετάβλητον ἀνταλλακτικὴν τῶν ἀγαθῶν ἀξίαν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κρατικὴ μορφή καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας, **καὶ συνεπῶς τὸ ἐργοδύναμον** ἢ ἐργότιμον, ὡς χρῆμα, δηλαδὴ ὡς μέσον ἀνταλλαγῆς, **θὰ ἔχη πάντοτε σταθεράν ἀνταλλακτικὴν ἀγαθῶν δύναμιν.**

7) Τὰ ἐργοδύναμα ταῦτα, ὡς κατωτέρω προτείνεται ὁ μηχανισμός καὶ ἡ βάσις τῆς ἐκδόσεώς των, θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ἀνταλλακτικὴν τῶν ἀγαθῶν δύναμιν ἣτις καὶ θὰ παραμείνῃ ἀμείωτος σχεδὸν καὶ ἐν περιπτώσει οἰασδήποτε καταστροφῆς — (πολέμου, θεομηνίας, πυρκαϊῶν, πλημμυρῶν κτλ.) —, διότι καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐρείπια καὶ τὴν τέφραν ἀκόμη τῶν καταστροφῶν, πολέμων κτλ. θὰ εἶναι δυνατόν, αὐτομάτως σχεδόν, νὰ πηγάσῃ ἐργοδυναμικὴ δυναμικότης καὶ ἐργοδύναμα, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καταστροφῶν κατὰ τρόπον ὥραιότερον καὶ σταθερώτερον ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν πρὶν καταστραφῶσι, θὰ πηγάζῃ ἐπίσης καὶ κοινωνικὴ ἐπωφελὴς ἀνακαίνισις καὶ ἐξυγίανσις καὶ ἀναδημιουργία τῶν κοινωνικῶν ἀγαθῶν, καὶ ταυτοχρόνως θὰ περιορίζωνται ἢ καὶ θὰ ἐκμηδενίζωνται αἱ ἀφορμαὶ τῶν ἐμφυλίων καὶ ἐξωτερικῶν πολέμων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν λαϊκῶν ἐξεγέρσεων.

8) Διὰ τοῦ παρ' ἡμῶν προτεινομένου τοῦ πρώτου κατωτέρω ἐργοδυναμικοῦ συστήματος ἐκδόσεως τῶν ἐργοδυνάμων κτλ. ἀτονεῖ καὶ αὐτοαχρηστεύεται ἡ ἐμπορία τοῦ χρήματος, διότι καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὰ κράτη θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν καὶ περισσότερον συμφέρον νὰ ἀποκτώσι ἐσωτερικὰ ἀγαθὰ ἐργοδύναμα καὶ διὰ τούτων ἐργοδυναμικά νομίσματα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς των, καθ' ὅσον τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηρίζεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐργοδυνάμων καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς ἀνταλλακτικῆς αὐτῶν δυνάμεως, θὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀναδημιουργίαν νέων ἐργοδυναμικῶν ἔργων καὶ νέων ἀγαθῶν κοινῆς ὠφελείας, καὶ δὲν θὰ παρίσταται — ποτὲ σχεδόν — ἡ ἀνάγκη νὰ προσφεύγωσι καὶ νὰ ὑποδουλῶνται εἰς τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος καὶ εἰς δάνεια τοκογλυφικά καὶ εἰς ἄλλας οἰκονομικὰς ὑποδουλώσεις.

9) Οὕτω ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας θὰ εἶναι πλέον σχεδόν γενικὴ καὶ εὐχερὴς, διότι ἕκαστος θὰ ἔχη τὴν εὐχέρειαν καὶ συμφέρον νὰ θέτῃ μᾶλλον εἰς κυκλοφορίαν τὰ ἐργοδυναμικά — οὕτως εἰπεῖν — κεφάλαια του καὶ νὰ ὠφελεῖται, ἀντὶ νὰ ἀποταμιεύῃ ταῦτα καὶ νὰ

ἔχῃ ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως ἀμφίβολον κέρδος καὶ ὄφελος, διότι ἡ ἀποταμίευσις, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται σήμερον ὡς μέτρον προνοίας διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας, μὲ τὸ προτεινόμενον ἐργοδυναμικὸν σύστημα, ἀποκτᾷ ὅλως ἐπουσιώδη σημασίαν, δεδομένου ὅτι, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καὶ ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀκόμη καὶ τῆς τέφρας τῶν ἀγαθῶν θὰ δύνανται νὰ προκύψωσι τὰ ἐργοδυναμικὰ μέσα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλλειπόντων ἢ κινδυνευόντων κοινωνικῶν, καὶ ἀτομικῶν ἀκόμη, ἀγαθῶν.

ΚΕΦ. II.—ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

1) Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παρ' ἡμῶν τὸ πρῶτον προτεινομένης ἀντικαταστάσεως τῶν ἐν χρήσει οἰκονομικῶν μέσων ἀνταλλαγῆς καὶ τῶν χρημάτων διὰ τῶν ἐργοδυνάμων ἢ ἐργοτῶν, θεωροῦμεν ἐπωφελὲς καὶ ἀπαραίτητον νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν μειονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τὰ ἐν χρήσει χρήματα κτλ. καὶ νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι τὰ θεωρούμενα ὡς προσόντα καὶ πλεονεκτήματα τῶν χρημάτων, εἶναι ὅλως φαινομενικά καὶ κατὰ συνθήκην καὶ εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν καὶ παράβασιν τῶν φυσικῶν νόμων—οἵτινες παρερμηνεύονται ὑπὸ τῆς κοινωνίας, διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ μόνον, ἦτοι διὰ τῆς διαστροφῆς τῶν φυσικῶν νόμων, δημιουργοῦνται τεχνηταὶ συνθήκαι, αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος—δὲν εἶναι πλεονεκτήματα ἀλλὰ μᾶλλον τὰ μειονεκτήματα καὶ ἡ ἀφορμή, διὰ τὴν ὁποίαν τὰ χρήματα—ἀπὸ μέσον ἀνταλλαγῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων—κατέστησαν τὸ ἐλατῆριον καὶ τὸ κριτήριον τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων καὶ τῶν ἐμφυλίων καὶ διεθνῶν πολέμων καὶ ἀνατροπῶν, χωρὶς ἐν τούτοις καὶ μὲ τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἐπαναστάσεις νὰ ἀποκαθίσταται καὶ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ κοινωνικὴ εὐημερία οὔτε τῶν νικητῶν οὔτε τῶν ἡττημένων.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ "ΤΟ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ.,

2) Τὸ χρήμα ὡς κοινωνικὸν ἀγαθὸν θεωρεῖται καὶ ἐπιδιώκεται ἡ ἀπόκτησις τούτου διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου, διότι θεωρεῖται, καὶ ὑποστηρίζεται ἐναντίον τῶν φυσικῶν νόμων ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ τῶν νόμων, ὅτι ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν καὶ τὸ ἀθάνατον ἀγαθόν.

3) Ἡ τοιαύτη κατὰ συνθήκην ἀθανασία τοῦ χρήματος εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ κυρίως αἰτία καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς καταστρεπτικῆς ἐπιρροῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σχέσεων καὶ τῆς πάλης μεταξύ τῶν ἀτόμων καὶ μεταξύ τῶν κρατῶν, διότι θεωρεῖται, ὅτι ὁ κατέχων τὸ χρήμα, ὡς τοῦτο διέπεται σημερον, ἔχει ἀποκτήσῃ τὴν διαρκῆ καὶ ἀσφαλῆ ὑπεροχὴν ἔναντι τῶν λοιπῶν συνανθρώπων του κτλ., οἱ ὅποιοι ἀντὶ τοῦ χρήματος ἐπρωτίμῃσαν ἢ ἔτυχε νὰ ἔχωσι ὑλικά ἀγαθὰ ὑποκείμενα εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς φθορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ χρόνου, καὶ νὰ ἐπενδύσωσι τὴν ἐργασίαν των εἰς τοιαῦτα ὑλικά ἀγαθὰ, ἔναντι τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀπολύτως ἀθανασία ὑπάρχει καὶ οὐδεμία ἀπολύτως ἀσφάλεια εἶναι διαρκῆς.

4) *Ἡ ἀποδιδομένη συνεπῶς εἰς τὸ χρήμα ἀθανασία εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῆς ὀξείας πάλης διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀγαθοῦ τῆς κοινωνίας.*

5) Διὰ νὰ καταστῶμεν σαφεῖς ἐκθέτομεν τὰ ἑξῆς :

Ὡς εἶναι γνωστόν, αἱ ἀνταλλαγαὶ κατ' ἀρχὰς ἐγένοντο εἰς εἶδος, καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς μέσα κοινῆς ἀνταλλαγῆς διάφορα ὑλικά ἀγαθὰ οἰαδήποτε, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος, ἧς ἀπῆλθον μεταξύ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἀτόμων — (π.χ. πακέτα σοῦν ἐν Κίνα κτλ.) — κοινῆς καὶ εὐρείας χρήσεως, καὶ βαθμιαίως ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ χρήματος εἰς χρυσόν, ἄργυρον κτλ., διότι τὰ μέταλλα ταῦτα θεωροῦνται πολύτιμα καὶ ἄφθαρτα, καὶ διότι εἰς περιωρισμένον ὄγκον καὶ βάρος ἠδύναντο νὰ μετακομισθῶσιν εὐχερέστερον, λόγῳ τῆς σπάνιως αὐτῶν καὶ λόγῳ τῆς μεγαλειτέρας ἀντοχῆς των εἰς τὴν φθοράν καὶ λόγῳ τῆς μεγαλειτέρας παραγωγικῆς δαπάνης των, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ κοινῆς ὠφελείας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀφθονώτερα καὶ μικροτέρας παραγωγικῆς δαπάνης καὶ *συνεπῶς τὰ χρήματα ἔχουσι συμπεπυκνωμένην μεγαλειτέραν δυναμικότητα ἀνταλλαγῆς ἐτέρων ἀγαθῶν.* Πάντα ὁμῶς τὰ ὑλικά μέσα, τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς μέσα ἀνταλλαγῆς, δὲν ἦσαν καὶ δὲν εἶναι ἀθάνατα εἰς χεῖρας τῶν συναλλασσομένων, διότι ἐκτὸς τῶν φυσικῶν ἐξαφανίσεων των λόγῳ ἀπωλείας, κλοπῶν καὶ ἄλλων χρήσεων των, καὶ αὐτὰ τὰ πολύτιμα μέταλλα ὑφίστανται βαθμιαίαν φθοράν καὶ ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ διαφόρων φυσικοχημικῶν ἐπιδράσεων καὶ ἐπιρροῶν, καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι καὶ ταῦτα ἀθάνατα.

6) Κατ' ἐξαίρεσιν ὁμῶς τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς φθορᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπόκειται, προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ συνθήκην χρήματος ὁ ἄνθρωπος ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ ἀθάνατον

τόσον τὸ χρήμα, ὅσον καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ ἦτοι τόκους ἐπιτόκια κτλ.

7) Κατὰ τὸν τεχνητὸν τοῦτον «περὶ ἀθανασίας τῆς χρήματος» νόμον. χάριν τοῦ ὁποῖου θεσπίζονται καὶ προσαρμόζονται ὅλοι οἱ νόμοι, ὁ ἔχων περιουσίαν εἰς χρήματα μόνον καὶ λοιπὰ παρόμοια, καὶ περιοριζόμενος δηλαδὴ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ χρήματος, ἔχει ἐξασφαλίσιν αἰωνίως τὴν ὑπεροχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀθανασίαν ἔναντι τῶν λοιπῶν φθαρτῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς νόμος προστατεύει οὐδὲ τὰ καθιστᾷ ἀθάνατα.

8) Ὁ περιοριζόμενος δηλαδὴ νὰ ἔχη ὡς ἀγαθὸν μόνον τὸ χρήμα, δικαιούται νὰ ἐκμεταλλεύηται τοῦτο καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς τόκους καὶ ἐπιτόκια αἰωνίως, χωρὶς νὰ διατρέχῃ κίνδυνον οὐδὲ τὸ ἀρχικόν του κεφάλαιον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων τὸ ἀρχικόν κεφάλαιον αὐτοκαταστρέφεται σὺν τῷ χρόνῳ.

9) Ἐπὶ πλέον ὁ ἔχων τὸ χρήμα, ἀποκτᾷ τὴν εὐχέριαν ἐν περιπτώσει οἰουδήποτε κινδύνου, νὰ μεταφέρῃ τὸ χρήμα του ἀλλαχοῦ, νὰ τὸ ρευστοποιῇ καὶ νὰ τὸ μεταβιβάσῃ εὐχερῶς εἰς ἄλλας περιφερείας πλέον ἀσφαλεῖς, νὰ τὸ μετατρέπῃ διὰ τῆς ἐμπορίας τοῦ χρήματος ἄλλεπὶ ἀλλήλως εἰς ἄλλα ὑλικά ἀγαθὰ καὶ τάνάπαλιν, χωρὶς οὗτος νὰ διατρέχῃ ποτὲ σοβαρὸν τινὰ κίνδυνον, καὶ χωρὶς νὰ ὑποστῇ τοὺς μόχθους καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ἀπαιτούμενους διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῶν ἀποκτωμένων παρὰ τοῦτο διὰ τῆς ἐμπορίας μόνον τοῦ χρήματος.

10) Ἐχει ἐπίσης τὴν εὐχέριαν νὰ συγκεντρῶνῃ εἰς ἑαυτὸν τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ χρήματα καὶ νὰ ἀποσύρῃ τῆς κυκλοφορίας μέγα μέρος τούτων διὰ νὰ προκαλῇ τεχνητὴν σπάνιν καὶ ζήτησιν πρὸς ὑποτίμησιν ἢ ὑπερτίμησιν τῆς ἀνταλλακτικῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του, εἰς τρόπον ὥστε οἱ διαθέσαντες τὸν ἰδρώτα των διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς ὠρισμένου ὑλικοῦ ἀγαθοῦ, ἐάν δὲν διαθέτουσιν ρευστὸν χρήμα διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς των, νὰ καταλαμβάνονται ὑπὸ πανικοῦ καὶ νὰ σπεύδωσι νὰ ἀποξενωθῶσι τῆς περιουσίας αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

11) Ὁ κατέχων συνεπῶς σήμερον τὸ χρήμα, ὡς τοῦτο προστατεύεται προνομιακῶς ὑπὸ τῶν νόμων, καθίσταται **ΣΥΜΠΥΚΝΩΤΗΣ** ἐν ἑαυτῷ ὅλων τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν καὶ δύναται νὰ ἀδιαφορῇ καὶ διὰ τὴν ἐθνικότητά του, καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς συνανθρώπους του καὶ καθιστᾷ πάντας τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται

ή παραγωγή των κοινωνικών αγαθών γενικώς, υποχείριους και δούλους αὐτοῦ, ὅχι διότι ὁ ἔμπορος τοῦ χρήματος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τοιαύτην δύναμιν, ἀλλὰ διότι εἶναι ἔμπορος τοῦ χρήματος καὶ ἀντλεῖ τὴν δύναμίν του ἀπὸ τὴν προνομιοῦχον προστασίαν καὶ ἀθανασίαν τοῦ χρήματος ὑπὸ θετῶν νόμων.

12) Ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν θεωροῦνται *συμπυκνωταὶ* τοῦ χρήματος οἱ διεθνεῖς ἔμποροι τοῦ χρήματος, οἱ ὁποῖοι, ἀδιαφοροῦντες καὶ μὴ ἔχοντες ἀτομικὴν ἐθνικότητα, ἔχουσι καταστήσῃ υποχείρια τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς, διότι ἡ περὶ ἀθανασίας τοῦ χρήματος ἀντίληψις κατέστη διεθνὴς καὶ οὕτω κατευθύνουσι καὶ ὑποκινοῦσι τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαοὺς ἐναντίων ἀλλήλων, διότι μόνον διὰ τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν καὶ τῆς διαιωνίσεως τούτων μεταξὺ τῶν ἀτόμων, ὁμάδων καὶ ἔθνων διατηρεῖται καὶ ἐπεκτείνεται ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξουσιῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων, διὰ τὴν κατάκτησιν, τὴν διάθεσιν καὶ τὴν νομὴν τῶν ὑλικῶν αγαθῶν μεταξὺ τῶν οὕτω ὑποδουλωμένων εἰς αὐτοὺς οἰκονομικῶς λαῶν καὶ ἀτόμων.

13) Τοιοῦτοτρόπως λαμβάνει χώραν τὸ ἐξῆς ἀκατανόητον φαινόμενον : ὅτι ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος εἶναι περιορισμένης δυνάμεως, φθαρτὸς καὶ θνητός, καὶ ὥς τοιοῦτος δὲν δύναται ἀτομικῶς νὰ παράγῃ καὶ νὰ νέμῃται παρὰ περιορισμένην ποσότητα ὑλικῶν αγαθῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς του, ἐν τούτοις, χάρις καὶ μόνον εἰς καθιερωμένα κοινωνικά ψεύδη περὶ ἀθανασίας τοῦ χρήματος δύναται νὰ καταστή διὰ μέσου τοῦ χρήματος τούτου ὁ συμπυκνωτὴς καὶ ὁ φορεὺς ἀπεριορίστου δυνάμεως καὶ ἀπεριορίστων αγαθῶν τῆς ζωῆς, μὲ πλήρη ἀσφάλειαν τούτων καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους του, καὶ χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ὑλικῶν τούτων αγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις ὑπόκεινται ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν καὶ κυκλοφορίαν των εἰς τὴν ἀναξέλεγκτον διάθεσιν του, καὶ χωρὶς νὰ καταβάλλῃ καμμίαν ἄλλην ἐνέργειαν παρὰ μόνον νὰ ἐκμεταλλεύεται παθητικῶς τὴν ὑφισταμένην προστασίαν τοῦ χρήματος ὑπὸ τῶν νόμων.

14) Ἔχομεν οὕτω τὸ ὀξύμωρον σχῆμα : «ΘΝΗΤΑ ΑΓΑΘΑ καὶ ΑΘΑΝΑΤΟΣ — ΝΟΜΕΥΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ».

15) Καὶ ἐν ᾧ εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας — (π.χ. τὴν Γεωμετρίαν, τὰ Μαθηματικά κτλ.) — ἤχθησαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας διὰ τῆς μεθόδου τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, προκειμένου περὶ τῆς οἰκονομολογικῆς ἐπιστήμης ἡ τοιαύτη μέθοδος — τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς—, καίτοι παρουσιάζεται καθ' ἐκάστην διὰ τῶν ἀντιθέσεων τῆς

ζωῆς, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν οἰκονομικῶν ἀκατανοήτων φαινομένων καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας διὰ τὴν προσήκουσαν μεταρρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος ὡς μέσου ἀνταλλαγῆς.

16) Καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν τὸ κλασσικὸν παράδειγμα, ὅτι μία δραχμὴ ἀνατοκίζομένη ἐπὶ σειρὰν μερικῶν χιλιάδων ἐτῶν, αἰτίνες ἀποτελοῦσι ἐλάχιστον μέρος τῆς ζωῆς τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν, καὶ ἐλάχιστον τόκον, καταλήγει νὰ ἀνέλθῃ μετὰ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων εἰς τοσαῦτα λίγγιῶδη ποσὰ ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκῇ νὰ τὰ καλύψῃ οὐδὲ ὁλόκληρος ὁ ὄγκος τῶν πλανητικῶν συστημάτων τοῦ οὐρανοῦ μεταβαλλόμενος εἰς χρυσόν. Ἐν τούτοις μὲ τὸ καθιερωμένον σύστημα τῆς ἐμπορίας τοῦ χρήματος, οἱ ἔμποροι τοῦ χρήματος, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ πληρωθῶσι τὰ ποσὰ ταῦτα, ἂν ἦτο δυνατόν θὰ ὑπεκίνουν εἰς πόλεμον ἐναντίον ἀλλήλων καὶ αὐτοὺς τοὺς πλανήτας ἀκόμη.

17) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει συνεπῶς, ὅτι εἶναι ἄτοπος καὶ ἀπαράδεκτος ἡ καθιέρωσις τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ἐμπορίας τοῦ χρήματος ἐπὶ τῇ βάσει προϋποθέσεων περὶ ἀθανασίας τοῦ χρήματος, κεφαλαίου καὶ τόκων, καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ μεταρρύθμισις τῆς ἐσφαλμένης ταύτης βάσεως περὶ ἀθανασίας τοῦ χρήματος, καὶ νὰ ἀναζητηθῇ ἕτερον μέσον ἀνταλλαγῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς πρὸς πραγματοποιήσιν σταθερωτέρας εὐημερίας καὶ δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς μεταξὺ τῶν ἀτόμων, τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Τὸ τοιοῦτον ἐπιτυγχάνεται πληρέστερον καὶ δικαιώτερον κατὰ τὴν γνώμην μας διὰ τοῦ ἤδη προτεινομένου συστήματός μας τῶν ἐργοδυνάμων, ἡ ἐργοτίμων καὶ ἐργοδυναμικῶν συναλλαγῶν.

18) Διὰ νὰ σχηματίσῃ τις ἰδέαν περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς εἰς τὸ χρήμα ἀποδιδομένης σήμερον ἀθανασίας, καὶ τῶν συνεπειῶν ταύτης ἐπὶ τῶν καθημερινῶν σχέσεων τῶν ἀτόμων, πρέπει νὰ φαντασθῇ καὶ νὰ τὸ παραβάλλῃ μὲ τὸ τί θὰ συνέβαινε, ἂν ὑπεστηρίζετο καὶ ἐπεκράτει τυχόν, ὅτι εἰς μόνον ἄνθρωπος μετὰ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ ἦτο ἄτρωτος, ἄφθαρτος καὶ ἀθάνατος; Θὰ προέκυπτεν, ὅτι μόνον ἐκ τούτου θὰ ἐδημιουργεῖτο πληθυσμὸς τόσον πυκνός, ὥστε ἐντὸς ἐλαχίστων χιλιετηριδίων θὰ ὑπερέβαινε τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν μορίων τῆς ὕλης τῆς γῆς.

19) Ἄτοπος συνεπῶς καὶ ἀπαράδεκτος δέον νὰ εἶναι ἡ βᾶσις περὶ ἀθανασίας τοῦ χρήματος καὶ ὅτι τὸναντίον δέον νὰ παραδεχθῶμεν δύο τινά: ἢ ὅτι τὸ χρήμα εἶναι ἀθάνατον καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀπογόνους καὶ νὰ πολλαπλασιάζεται ἐπ' ἄπειρον,

δηλαδὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφέρῃ τὸ κεφάλαιον οὔτε κέρδη οὔτε τόκους, καὶ δεόν νὰ χρησιμεύῃ μόνον ὡς μέσον ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, ἢ ὅτι τὸ κεφάλαιον εἶναι θνητόν καὶ φθαρτὸν ἐπίσης ἀγαθὸν καὶ ὡς τοιοῦτον δεόν καὶ τοῦτο νὰ ἔχῃ περιωρισμένην διάρκειαν ζωῆς καὶ νὰ ἀποθνήσκῃ μετὰ παρέλευσιν ἑτῶν τινῶν, καὶ νὰ διέπεται καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν αὐτῶν κατὰ συνθήκην νόμων, τῶν διεπόντων τὰ λοιπὰ φθαρτὰ ἀγαθὰ.

20) Ἡ θεωρία συνεπῶς ὅτι τὸ χρήμα παράγει καὶ ὅτι δῆθεν πρέπει νὰ πωράγῃ καὶ νὰ κερδίξῃ μάλιστα τὴν μερίδα τοῦ λέοντος καὶ χωρὶς νὰ ἐργάζεται, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι συνεισφέρει τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν διὰ ἄλλων ἐργασιῶν, ἄγει εἰς τὸ ἄτοπον περὶ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ἀφθαρσίας τοῦ χρήματος, κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐπιτοκίων. Τὸ ἄτοπον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι συγχέεται ὁ ρόλος τοῦ χρήματος ὡς ἀγαθοῦ καὶ ὁ ρόλος τοῦ κατέχοντος καὶ εἰσφέροντος δῆθεν τὸ χρήμα.

21) Δὲν εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ χρηματοδότου, ἡ ὁποία παράγει, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι μηδαμινή, ἀλλὰ ἡ κατὰ συνθήκην δυναμικότης τοῦ χρήματος. Εἶναι δηλαδὴ ἡ κατὰ συνθήκην καὶ κατ' ἔθιμον παρεχομένη ὑπὸ τῶν νόμων ἰδιαιτέρα προστασία τοῦ χρήματος, ὡς ἀπαραιτήτου εὐχεροῦς μέσου ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐργασίας. Καὶ ἡ προστασία αὕτη εἶναι κυρίως ἡ παράγουσα, στηριζομένη εἰς τὴν προστασίαν τῶν νόμων δηλαδὴ τῆς ὁλότητος τῆς κοινωνίας, ἐξ ἧς ἀπορρέει ἡ προστασία αὕτη, καὶ συνεπῶς ἀνήκει κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἐργασία αὕτη τοῦ χρηματοδότου, ὡς δυνάμεως παραγωγικῆς, εἰς τὴν ὁλότητα τῶν ἀτόμων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν νόμων. Καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰ παραγωγὰ τοῦ χρήματος — (τόκοι κτλ.) —, πρέπει νὰ ἀνήκωσι καὶ νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς νόμους, δηλαδὴ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν γονιμοποιοῦσι τὸ χρήμα κεφάλαιον.

22) Ὁ χρηματοδότης δὲν προσφέρει παρὰ μόνον τὴν ἐργασίαν τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως, χάρις εἰς τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τῶν νόμων, καὶ συνίσταται εἰς τὴν ἐργασίαν διαχειριστοῦ ταμίου καὶ μόνον διὰ τὴν τοιαύτην εἰσφορὰν τῆς ἐργασίας του, ἀποτιμωμένης καὶ ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐργασία, εἰς ἐργοδυναμικὴν παραγωγικὴν δύναμιν κατὰ τὰ παρ' ἡμῶν κατωτέρω προτεινόμενα, θὰ ἐδικαιοῦτο ἀμοιβῆς ὡς καὶ πᾶς ἕτερος ἐργαζόμενος, καὶ

ὄχι νά ἀμείβεται μέ τήν μερίδα τοῦ λέοντος χωρίς νά διατρέχη μάλιστα κίνδυνον τινά.

23) Διά τοῦ προτεινομένου παρ' ἡμῶν ἐργοδυναμικοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, καταργοῦνται, αὐτομάτως οὕτως εἰπεῖν, τὰ εἰς ἄτοπον ἄγοντα προνόμια τοῦ χρήματος, καταργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον καί ἡ ἐμπορία τοῦ χρήματος, καθισταμένη σχεδόν περιττή ὡς μὴ προσοδοφόρος πλέον, καί τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας τοῦ χρήματος προσδοκώμενα κέρδη θὰ περιορισθῶσιν ὡς καί εἰς πᾶσαν ἄλλην παραγωγικὴν ἐργασίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπότης διὰ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος θὰ ἔχῃ μεγαλειότερον καί σταθερώτερον συμφέρον νά ἐπιδοθῇ διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐργοδυναμικῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν καί τῆς προτεινομένης ἐργοδυναμικῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ ΤΟ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ • ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

24) Μὲ τὸ κυκλοφοροῦν νόμισμα, ὡς κυκλοφοριακοῦ μέσου ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν, ὑφίσταται ἀνίσος νομικὴ προστασία τοῦ χρήματος ὡς ἀγαθοῦ ἐν συγκρίσει μέ τήν νομικὴν προστασίαν, τὴν παρεχομένην εἰς τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ.

Πρὸς διευκρίνισιν παραθέτομεν τὸ κατωτέρω παράδειγμα :

25) Λαμβάνομεν δύο πολίτας τῆς αὐτῆς ἱκανότητος σωματικῆς καί πνευματικῆς, οἱ ὁποῖοι ἐργάσθησαν μέ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα ἐξ ἴσου καί εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον καί ἀπέκτησαν ἕκαστος τὸ αὐτὸ ποσὸν ποσὸν χρημάτων καί εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Ἐστω ὅτι ἕκαστος ἐξοικονόμησεν 100.000 δραχμάς. Καί ὁ μὲν πρῶτος (Α) ἀντὶ ἄλλης πλέον ἐργασίας περιωρίσθη εἰς τὸ νά διατηρήσῃ τὰς 100.000 δρχ. εἰς μετρητὰ καί νά καταθέσῃ ταύτας εἰς Τράπεζαν διὰ νά τὰς ἐμπορεύηται εἰς δάνεια τοκογλυφίας καί ἄλλας χρηματιστηριακὰς πράξεις, ὁ δὲ δεύτερος (Β) διέθεσε τὰς 100.000 δρχ. εἰς ἔργα καί ἐπιχειρήσεις παραγωγικὰς (π. χ. κατεσκεύασε οἰκίαν, ἐργοστάσιον, ἵδρυσεν βιομηχανίαν κτλ.).

26) Ἐν τῇ πράξει, ὡς συμβαίνει συνήθως, θὰ προκύψωσι δι' ἕκαστον τὰ ἐξῆς διάφορα καί ἀνακόλουθα ἀποτελέσματα. Ὁ μὲν πρῶτος, ὁ ἐμπορευόμενος τὰς 100.000 δρχ., χωρίς νά διατρέχῃ οὐδέναν κίνδυνον καταστροφῆς τοῦ κεφαλαίου του ἐκ φθορᾶς κτλ., καρᾶδοκεῖ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νά ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν καί οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῶν ἄλλων, διὰ νά δανείσῃ τοκογλυ-

φικῶς καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὰ χρήματά του, καὶ εἰς ὠρισμένην μάλιστα στιγμήν νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν πλήρη κατοχὴν του τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, τὰ δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου (B), ὅστις διέθεσε τὸ κεφάλαιον του εἰς παραγωγικά ἔργα, καὶ ὅστις ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του, π.χ. λόγῳ θεομηνίων πολέμων, ἐπιδημιῶν, χρεωκοπιῶν κτλ. δὲν ἡδυνήθη νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους τῶν συναφθέντων δανείων.

27) Τοῦτο συμβαίνει πρὸς ὄφελος τοῦ πρώτου (A), διότι τὸ χρήμα τοῦ δανειζοντος προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ οὐδένα σοβαρὸν κίνδυνον διατρέχει, ἐνῶ ὁ δεύτερος (B) ὅστις μάλιστα ἔθεσε τὸ χρήμα του εἰς κοινωφελῇ κυκλοφορίαν καὶ εἰς δημιουργίαν ἔργων, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης κυκλοφορίας ὠφελήθησαν ποικιλοτρόπως καὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Κοινωνία καὶ οἱ λοιποὶ συνάνθρωποι του, ἂν τυχὸν συμβῇ, — καὶ συμβαίνει συνήθως — νὰ ἔχῃ ἀνάγκην χρημάτων ἢ νὰ θελήσῃ νὰ προμηθευθῇ συμπληρωματικὰ κεφάλαια διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐργασιῶν του εἴτε διὰ προέκτασιν τούτων εἴτε πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ταμιακῶν ἀναγκῶν του ἢ ζημιῶν, μόνον διὰ τοκογλυφικῶν δανείων θὰ ἡδύνατο σήμερον νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀπαιτούμενα συμπληρωματικὰ κεφάλαια. Συνεπεία δὲ τῶν τοιούτων δανείων διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀποξενωθῇ βαθμιαίως ὀλοσχερῶς τῆς περιουσίας του. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν προστατεύεται ἐναντίον οὐδενὸς κινδύνου, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ φυσικὸν νόμον καὶ κατὰ τὸν νόμον τῆς φθορᾶς τῆς ὕλης, ὑπόκεινται γενικῶς ὅλα τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ δεύτερος (B) ἐπρωτίμῃσε νὰ ἀπασχοληθῇ, ὅχι μόνον διὰ νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ πληρώνῃ τοὺς τόκους καὶ τὰ κεφάλαια τῶν δανειστῶν του, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προστατευθῇ καὶ δὲν προστατεύεται ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ οὐδενὸς νόμου, λόγῳ τῆς φύσεως τῶν κινδύνων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, τὰ μὴ δυνάμενα νὰ ἀσφαλισθῶσιν εἰς χρηματοκιβώτια, ὅπως ἀσφαλιζόνται τὰ χρήματα. Ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ δανειστὴς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀναμένει τὴν ἐξόφλησιν τόκου καὶ κεφαλαίου, μὴ ἀπειλούμενων ὑπὸ οὐδενὸς φυσικοῦ νόμου, λόγῳ κυρίως τῆς ὑπὸ θετῶν νόμων προνομιοῦχου προστασίας τοῦ χρήματος.

28) Ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἤδη προτεινομένου συστήματος τῶν ἐργοδυνάμων ἢ ἐργοτῶν, ἐλαττώνει, αὐτομάτως οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀνισότητα ταύτην, καὶ ἀποκαθιστᾷ ἐπωφελῇ ἰσορροπίαν μεταξὺ χρημάτων καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν, διότι ἐπίτυχάνεται ἡ ἐξίσωσις ὡς ἀγαθῶν κοινῆς ὠφελείας μεταξὺ τοῦ χρήματος καὶ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῆς

προστασίας τῶν νόμων, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ ἄτομα θὰ ἔχωσι πλεόν τὸ αὐτὸ ἀσφαλές συμφέρον καὶ μάλιστα θὰ ἔχωσι μεγαλείτερον συμφέρον νὰ δημιουργῶσι καὶ νὰ ἀποκτῶσι ὑλικά ἀγαθὰ, παρὰ νὰ ἀποταμιεύωσι τὴν ἐργασίαν των εἰς νεκρὸν πλεόν χρήμα.

**ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ : ΑΣΤΑΘΗΣ ΚΑΙ ΑΒΕΒΑΙΑ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ**

29) Τὸ νῦν ἐν κυκλοφορίᾳ χρήμα ἔχει ὡς ἀντίκρυσμα, ἥτοι ὡς ἀσφάλειαν τῆς ἀνταλλακτικῆς αὐτοῦ συγκριτικῆς ἀξίας, τὸν χρυσόν, τὸν ἄργυρον εἰς μέταλλα καὶ νομίσματα καθὼς καὶ τὸ συνάλλαγμα. Τὰ ἀντικρύσματα ταῦτα εἶναι κινητά, εὐχερῶς μετατοπίζονται, ὑπεξαίρουνται καὶ ἐξέρχονται τοῦ περιβάλλοντος, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῦο κυκλοφορεῖ τὸ ἀντ.κρυζόμενον χαρτονόμισμα καὶ διαφεύγουσι τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ περιβάλλοντος τούτου.

30) Ἐπίσης καὶ τὰ ἀντικρύσματα ταῦτα χρυσὸς καὶ συνάλλαγμα κτλ. ἔχουσι καὶ ταῦτα μεταβλητὴν καὶ κατὰ συνθήκην ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν, διότι ἐξαρτῶνται κυρίως ἐκ τῆς πίστεως, τῆς εὐημερίας καὶ ἰδίως ἐκ τῆς εὐνομίας τοῦ Κράτους τοῦ ἐκδίδοντος τὸ συνάλλαγμα χαρτονόμισμα κτλ. καθὼς καὶ ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πίστεως τοῦ Κράτους ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῦο κυκλοφορεῖ.

31) Ἐπίσης καὶ ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ εἶναι μεταβλητὴ, διότι καὶ αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀφθονίας τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πολυτίμων μετάλλων ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐκ τῆς δαπάνης, ἣτις ἀπαιτεῖται ἐκάστοτε διὰ τὴν παραγωγὴν τούτων ἥτοι ἐκ τῆς παραγωγικῆς δαπάνης των.

32) Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀντικρύσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο στηρίζεται ἡ ἔκδοσις τοῦ χαρτονομίσματος, δέν εἶναι ἀσφαλὴς οὔτε σταθερά, διότι καὶ αὕτη ἐξαρτᾶται ἀπὸ παράγοντας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δέν δύναται νὰ ἔχη ἄμεσον ἐπιρροὴν ἡ Κοινωνία, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας κυκλοφορεῖ τὸ χαρτονόμισμα, καὶ εἰς βάρος τῆς ὁποίας μεταβάλλεται ἡ ἀνταλλακτικὴ αὐτοῦ ἀξία.

33) Καὶ οἱ παράγοντες οὗτοι εἶναι ἀνεξάρτητοι καὶ ξένοι πρὸς τὴν βούλησιν τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν, τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ δύναμις στηρίζεται ἐπὶ τοιούτου ἀντικρύσματος, διότι ἐπηρεάζεται εὐχερῶς καὶ ἀπὸ ἐξωτερικά βίαια γεγονότα, καὶ πολλάκις ἐκμηδενίζεται τὸ ἀντίκρυσμα τοῦτο (π.χ. ἀπὸ πολέμους, θεομηνίας, πλημμύρας, σεισμούς, ἐπιδημίας, πυρκαϊάς, ἀπὸ μεταβολὴν τῶν συνόρων,

από υποδουλώσεις, από μεταβολήν πολιτικῶν συστημάτων ἀπὸ ἐμφυλίου πολέμου κτλ.). Καὶ τὰ γεγονότα ταῦτα ἔχουσι κατ' ἀνάγκην παγκόσμιον ἐπιρροὴν καὶ μεταβάλλουσι καὶ συμπαρασύρῳσι τὴν πίστιν τῶν κρατῶν καὶ συνεπῶς καὶ τὴν ἀνταλλακτικὴν δύναμιν καὶ τὴν κατὰ συνθήκην ἀξίαν καὶ τοῦ ἀντικρύσματος καὶ τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος, πρὸς ὠφέλειαν πάντοτε μόνον τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, καὶ εἰς βάρος πάντοτε τῆς ὕλικῆς εὐημερίας καὶ τῆς ὑποστάσεως καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κρατῶν.

34) Ἐπίσης καὶ αὕτῃ ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ χρυσοῦ ὡς ἀντικρύσματος καὶ ὡς μετάλλου δὲν εἶναι σταθερὰ πλήρως, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀφθονίας αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐκ τῆς ἀφθόνου καὶ ἐπαρκοῦς παραγωγῆς του, καὶ ἐκ τῆς παραγωγικῆς αὐτοῦ δαπάνης, ἡ ὁποία μεταβάλλεται ἐπίσης διὰ λόγους τεχνικοῦς καὶ φυσικοῦς, καθόσον καὶ τὰ χρυσωρυχεῖα ἐξαντλοῦνται καὶ μέρος τοῦ χρυσοῦ ἀποσύρεται τῆς κυκλοφορίας καὶ μετατρέπεται εἰς ἄλλας χρήσεις. Ἡ κυκλοφοριακὴ ἀξία τοῦ χρυσοῦ καθορίζεται καὶ αὕτη συμβατικῶς καὶ κατὰ συνθήκην, εἶναι δηλαδὴ συμβατικὴ καὶ ἀναλόγως τῆς διαθέσεως καὶ τῶν συμφερόντων τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἐκδίδουσι τὰ τοιαῦτα μεταλλικὰ νομίσματα.

35) Ἄπαντα δὲ τὰ ἀντικρύσματα ὑπόκεινται γενικῶς καὶ εἰς μείωσιν ποσοτικὴν λόγῳ κλοπῆς, φθορᾶς, πυρκαϊκῶν κτλ. καὶ λόγῳ τῆς φθαρτότητος καὶ τούτων, ἔστω καὶ βραδείας.

36) Ἐπίσης ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος μεταβάλλεται καὶ μειοῦται, διότι, τὸ Κράτος πρὸς ἀντιμετώπισιν ταμιακῶν ἀναγκῶν του, προβαίνει συνήθως εἰς τὴν ἔκδοσιν πληθωρικοῦ καὶ ἀκαλύπτου χαρτονομίσματος, ἡ δὲ ἀξία καὶ τούτου, μὴ καλυπτομένου ὑπὸ ἀναλόγου αὐξήσεως ὕγειοῦς ἀντικρύσματος, εἶναι συνδεδεμένη καὶ ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ κράτους καὶ ὑπόκειται εἰς τοὺς ἰδίους κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦσι τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόστασιν τοῦ κράτους. Καὶ διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ καὶ νὰ σταθεροποιηθῇ τεχνητῶς καὶ φαινομενικῶς ἡ τοιαύτη κρατικὴ πίστις διὰ τῆς ἐξευρέσεως ἀντικρύσματος, προσφεύγουσιν εἰς τοκογλυφικὰ δάνεια εἴτε ἐσωτερικὰ εἴτε ἐξωτερικά, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ὡς συνέπειαν τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὕλικὴν υποδούλωσιν τῶν λαῶν. Τὰ δὲ ἐξωτερικὰ δάνεια, ἔχουσιν ὡς ἀντίκρυσμα πρόσθετα φορολογικὰ βάρη, καὶ ἔχουσιν ἀξίαν, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ κράτος εὐνομεῖται καὶ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του διὰ τὰ ἐξωτερικά καὶ ἐσωτερικά δάνεια.

37) Ἐπίσης σοβαρὸν μειονέκτημα τῆς τοιαύτης σημερινῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος εἶναι ὅτι διὰ τὴν ἑκδοσιν πληθωροῦ καὶ συνεπὼς ἀμφιβόλου καὶ ὑποτιμημένης ἀξίας χαρτονομίσματος, τὸ Κράτος ἐκδίδει καὶ ἔχει διὰ τοῦ μέσου τούτου οἰκονομικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ φορολογούμενοι καὶ ἐπιβαρυνόμενοι μὲ τὰς συνεπείας πολῖται, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν γνώμην οὔτε νὰ ἐλέγξωσι τὴν ἀνάγκην καὶ τὰ αἷτια τῆς ἐκδόσεως τοῦ χαρτονομίσματος τούτου, καὶ εὐχερῶς παραοῦρωνται εἰς πανικοὺς καὶ εἰς χρεωκοπίας πρὸς ὄφελος καὶ μάλιν μόνον τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

38) Τὰ ἀνωτέρω κτλ. μειονεκτήματα δὲν θὰ ὑφίστανται μὲ τὸ προτεινόμενον σύστημα τῶν ἐργοδυνάμων, διότι ταῦτα ὑπὸ οἰασθῆποτε συνθήκας καὶ ὑπὸ πληθωρισμὸν ἀκόμη ἐκδιδόμενα θὰ ἔχωσι πάντοτε ἀνταλλακτικὴν δύναμιν σταθεράν, καὶ εὐχερῶς αὐτοελεγχομένην καὶ αὐτορυθμιζομένην ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατὰ τρόπον αὐτόματον κατὰ τὰ κατωτέρω ἐκτιθέμενα.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΜΗ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΗ ΕΙΣ ΕΥΧΕΡΗ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

39) Εἰς τὰ ἐφαρμοζόμενα συστήματα τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος, ὡς ἀγαθοῦ καὶ ὡς μέσου ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν, τὸ χρῆμα τίθεται εἰς κυκλοφορίαν καὶ μάλιστα κυκλοφορίαν ἀναγκαστικὴν μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους, καὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἔχόντων καταθέσεις εἰς Τραπεζας, Ταμεῖα κτλ., οἱ ὅποιοι ἔχουσι δικαίωμα καὶ εὐχέριαν νὰ κυκλοφορῶσι καὶ ἀτομικὰ μέσα ἀνταλλαγῆς καὶ προμηθείας ἀγαθῶν ὑπὸ μορφήν ἐκδόσεως συναλλαγματικῶν, ἐπιταγῶν κτλ. Τὴν εὐχέριαν ὅμως ταύτην ἔχουσι μόνον οἱ ἔμποροι τοῦ χρήματος διὰ νὰ προμηθεύωνται, νὰ προαγοράζωσι καὶ νὰ δεσμεύουσι καὶ νὰ ὑποδουλῶνωσι τὰ ὑλικά ἀγαθὰ.

40) Ἀντιθέτως οἱ πολῖται, καὶ ἡ κοινωνία, οἱ ὅποιοι ἐμόχθησαν καὶ διεκινδύνευσαν καὶ ὑγείαν καὶ περιουσίαν διὰ νὰ παραγάγωσι τὰ διάφορα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ προμηθευθῶσι ταῦτα διὰ νὰ ζήσωσιν, ἀναγκάζονται νὰ ὑποδουλωθῶσι ψυχικῶς, καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς καὶ κρατικῶς εἰς τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος, καὶ νὰ ὑποδουλῶνωσι μάλιστα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν διὰ τοκογλυφικῶν δανείων, καὶ ἐν τέλει διὰ πλήρους ἐθνικῆς καὶ κρατικῆς ὑποδουλώσεώς των.

41) Εἰς τὴν τοιαύτην ὑποδουλώσιν, τὴν οἰκονομικὴν κατ' ἀρχάς, περιάγονται οἱ πολῖται παρὰ τὴν θέλησίν των, καίτοι ἔχουσι καὶ διατηροῦσιν ἐπὶ τόπου ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματά των τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν των, διότι λόγῳ τῆς προκαλουμένης τεχνητῆς σπάνιος καὶ τῆς τεχνητῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ χρήματος, δὲν ἔχουσι εὐχερῇ τὰ μέσα νὰ προμηθευθῶσι χρήματα ὑγιᾶ καὶ σταθερά, οὔτε ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀνταλλάξωσι τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν διατηρούμενα ὑλικά ἀγαθὰ πρὸς προμήθειαν ἄλλων ἀναγκαιοῦντων εἰς αὐτοὺς ἀγαθῶν, κατὰ τὸν ἴδιον εὐχερῇ τρόπον, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἔμπορος τοῦ χρήματος, ὁ ἀποταμιεύων τὰ ἀγαθὰ του εἰς χρήμα, νὰ ἐκδίδῃ ἐπιταγὰς καὶ διὰ μέσου τούτων νὰ προμηθεύηται ἄλλα ἀγαθὰ καὶ χρήμα, ἐν ᾧ δικαιοτέρον καὶ λογικώτερον θὰ ἦτο καὶ ὁ κεκτημένος ὑλικὴν περιουσίαν νὰ ἠδύνατο καὶ οὗτος μὲ τὴν αὐτὴν εὐχέρειαν νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν τὴν ὑλικὴν του περιουσίαν εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ἀξίαν, διὰ νὰ προμηθεύηται κυκλοφοροῦν νόμισμα καὶ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, ὅπως ὁ ἔμπορος τοῦ χρήματος διὰ τῶν ἐπιταγῶν του.

42) Τὸ προτεινόμενον σύστημα κυκλοφορίας χρήματος διὰ ἐργασυνάμων, λύει καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι διὰ τῶν ἐργοδυνάμων καὶ τὰ ἄτομα καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἀποκτῶσι τὸ ἀπαραίτητον ὑγιὲς χρήμα ἄνευ ὑποδουλώσεων οἰκονομικῶν ἢ ἐθνικῶν πρὸς οἰονδήποτε ἔμπορον τοῦ χρήματος, καὶ ἅπασα ἡ κοινωνία ἀποκτᾷ ταύτοχρόνως τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐλέγχῃ καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔχῃ πλέον συμφέρον νὰ ἐκδίδῃ χαρτονόμισμα μὲ ἀντίκρουσμα ἐξωτερικὸν καὶ ὑποδουλωτικόν.

ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ: ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΥΛΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΙΣ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΩΝ

43) Μὲ τὸ καθιερωμένον σύστημα κυκλοφορίας τοῦ χρήματος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἑκτακτοὶ οἰκονομικαὶ καὶ ὑλικά ἀνάγκαι τῆς κοινωνίας ἄνευ βαρυτάτων συνεπειῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀτόμων κτλ., διότι ὁσάκις θελήσωσι διὰ ἐκτάκτους λόγους -- διὰ νέα ἔργα, διὰ ἐπισκευὴν ἢ ἀνακαίνισιν παλαιῶν, διὰ ἀντιμετώπισιν ἀσθενειῶν γήρατος, θεομηνιῶν, καταστροφῶν ἐκ πολέμων, διὰ ἀπροβλέπτους ποικίλας ἀνάγκας κτλ. -- νὰ θεραπεύσωσι ταύτας, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἄλλο μέσον παρὰ ὁ τοκογλυφικὸς δανεισμός, ὅστις πάντοτε ὑποβάλλεται καὶ τραφόμεται ὑπὸ τῶν

ἐμπόρων τοῦ χρήματος, καὶ πάντοτε παρέχεται μὲ ὑποθήκευσιν καὶ συνεπῶς μὲ ὑποδούλωσιν ὄλων τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Ἑθνῶν ἐπὶ χρόνον ἀπροσδιόριστον καὶ ἀτελεύτητον καὶ συνήθως μέχρι τῆς πλήρους ὑποδουλώσεως τῶν.

Ἄλλο μέσον θεραπείας σήμερον τῶν ἀναγκῶν τοῦ νομοταγοῦς πολίτου δὲν ὑπάρχει.

44) Τὸ προτεινόμενον ἤδη σύστημα, τῆς εἰσαγωγῆς δηλαδὴ εἰς τὰς συναλλαγὰς τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος, λύει ἀπολύτως καὶ κατὰ τρόπον εὐχερῆ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Διότι *πᾶν ἄτομον ἐργαζόμενον καὶ πᾶσα κοινωνία* ἐργαζομένη καὶ ἀποταμιεύουσα εἰς τὸν τόπον τῆς τὰ ἐκ τῆς ἐργοδυναμικῆς ἐργασίας αὐτῆς προερχόμενα ἀγαθὰ κοινῆς ὠφελείας, θὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν οἰκονομικά μέσα ἀνταλλαγῆς—ἐργοδυναμικά μέσα—σταθεροᾶς ἀξίας πρὸς ἀντιμετώπισιν οἰασδῆποτε ἀνάγκης ἐκτάκτου, προβλεπομένης καὶ μὴ, χωρὶς νὰ διατρέχῃ ποτέ τὸν κίνδυνον οἰασδῆποτε ὑποδουλώσεως οὔτε τῶν κεκτημένων οὔτε τῶν προσδοκωμένων ἀγαθῶν τῶν, οὔτε τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν. Προσθέτως διὰ τῆς προτεινομένης ἐργοδυναμικῆς συναλλαγῆς θὰ δημιουργηθῇ αὐτόματος φραγμὸς καὶ περιορισμὸς εἰς τὴν βουλίμιαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, οἱ ὅποιοι θὰ περιορισθῶσι καὶ μᾶλλον θὰ παύσωσι νὰ ὑπάρχωσι, διότι μὲ τὸ ἐργοδυναμικὸν σύστημα, πᾶς τις θὰ ἔχῃ μεγαλῆτερον καὶ ἀσφαλέστερον συμφέρον νὰ μετατρέπῃ καὶ νὰ ἀποταμιεύῃ τὴν ἐργασίαν του εἰς ὕλικά ἀγαθὰ, διότι ταῦτα θὰ ἔχουσι ἐξησφαλισμένην σταθεράν ἀξίαν, εὐχερῶς ρευστοποιήσιμον, πρὸς προμήθειαν ἄλλων ἀγαθῶν καὶ δυσχερῶς διατρέχοντα τὸν κίνδυνον νὰ ὑπεξαίρεθῶσι ἢ νὰ ὑποτιμηθῶσιν.

ΚΕΦ. III. — ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΑ ἢ ΕΡΓΟΤΙΜΑ

Α'. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΑ

1) Τὰ προτεινόμενα παρ' ἡμῶν ἐργοδύναμα ἢ ἐργότιμα εἶναι, πρὸς διάκρισιν, διάφορος ὀνομασία ἑνὸς μέσου κυκλοφορίας ἢ νομίσματος προτεινομένου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐν χρήσει χρήματος, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ ἐργοδύναμον ἐκπροσωπεῖ ὠρισμένην ποσότητα ἔργου κοινῆς ὠφελείας καὶ κοινῆς χρήσεως, καὶ τίθεται εἰς κυκλοφορίαν ὡς μέσον ἀνταλλαγῆς καὶ προμήθειας τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ἐκπροσωπεῖ ἐπίσης ὠρισμένην ποσότητα τυπικῶν τροφίμων,

ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξιν ἑνὸς μεσοῦ πολίτου ἐργαζομένου διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς προμνησθείσης ποσοτήτος ἔργου κοινῆς ὠφελείας. Ἡ ἀνωτέρω ποσότης τροφῆς λαμβάνεται σταθερὰ δι' ἐκάστην μονάδα ἐργοδυνάμου, ὡς κατωτέρω διευκρινίζεται.

2) Ἀποτελεῖ τοὔτέστι τὸ ἐργοδύναμον εἶδος ρευστοῦ κτηματογράφου, τιθεμένου εἰς κυκλοφορίαν πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ἐκδίδεται δὲ ὑπὸ συνιστωμένου πρὸς τοῦτο εἰδικοῦ ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τίθεται εἰς κυκλοφορίαν μόνον ὑπὸ τοῦ κράτους καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα κέκτῃνται τὰ ἔργα, χωρὶς νὰ παύσωσι ταῦτα νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ τὴν νομὴν τοῦ Κράτους διὰ τὰ κρατικά ἔργα, καὶ τῶν ἀτόμων, διὰ τὰ ἀτομικά. Ἡ ἔκδοσις ὅμως τῶν ἐργοδυνάμων θὰ γίνεται πάντοτε ὑπὸ τὸν Κρατικὸν ἔλεγχον.

3) Ὀνομάζομεν τοὔτέστι μὲ τὴν λέξιν ἐργοδύναμα ἢ ἐργότιμα κτηματογράφα *ρευστοποιήσεως καὶ κυκλοφορίας ὠρισμένων ἀγαθῶν, δυναμένων νὰ ἔχωσι σχετικὴν σταθερὰν ἀξίαν, κοινῆς μόνον χρήσεως καὶ ὠφελείας, παραγομένων πάντοτε διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Τὰ ἀγαθὰ δὲ ἢ τὰ ἔργα ταῦτα θὰ ἀποτελοῦσι τὸ οὕτως εἶπειν ἀντικρύσμα τῶν ἐργοδυνάμων.*

Β'. ΑΞΙΑ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΟΥ ἢ ΕΡΓΟΤΙΜΟΥ

4) Τὸ ἐργοδύναμον ὡς ἀνταλλακτικὴ μονὰς ἀξίας, δεόν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ πάντοτε τὴν ποσότητά διατροφῆς τυπικῆς, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ζώσης ἐνεργείας ἢ ἀνθρωπίνης δυνάμεως (εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάγονται καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δυνάμεις, δεδομένου ὅτι ὅλα μὲ τὸ συμφέρον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κρίνονται), καὶ ἡ ὁποία ἀνθρωπίνη δύναμις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παραγωγὴν ὠρισμένης μονάδος ἔργου ἢ ἀγαθοῦ, ἔχοντος διάρκειάν τινα, καὶ ὄντος ὠφελίμου κοινῶς εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὴν κοινωνίαν.

5) *Κατὰ συνέπειαν, τὸ ἐργοδύναμον εἶναι ἢ παραγωγικὴ δαπάνη, ἀποτιμωμένη πάντοτε εἰς ποσότητα εἰδῶν διατροφῆς τοῦ, ὠφελίμως, κοινωνικῶς ἢ ἀτομικῶς, ἐργαζομένου διὰ τὴν παραγωγὴν μιᾶς μονάδος, ἔργου, κοινῶς ὠφελίμου.*

Τὸ ἐργοδύναμον, καθιερούμενον τοιοῦτον, θὰ ἔχῃ πανταχοῦ καὶ πάντοτε σταθερίαν ἀνταλλακτικὴν δύναμιν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, διότι ἡ ποσότης εἰδῶν διατροφῆς καὶ συντηρήσεως ἑνὸς μεσοῦ ἀν-

θρώπου εργαζομένου κατά μέσον ὅρον δύναται νά ἀποτιμηθῇ καί εἶναι περίπου σταθερά εἰς ποσότητα, καί ἀνεξάρτητος τῆς ἀποτιμήσεως τῆς ἀξίας αὐτῆς — ἦτοι κοινῶς τῆς τιμῆς εἰς κοινόν χρήμα.

6) Ἐπιστημονικῶς καί θεωρητικῶς τούτέστιν, ἡ *μονάς τοῦ ἐργοδυνάμου* θά ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν ἐλαχίστην ποσότητα τῶν θερμίδων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καί τῆς βιολογίας, ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραγωγὴν καί τὴν συντήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον, καί ὡς τοιαύτη λαμβανόμενῃ ἡ μονάς ἐργοδύναμον — θά ἔχῃ τὴν δυναμικότητα πάντοτε ἀνταλλαγῆς καί προμηθείας ἀγαθῶν ὠρισμένης ποσότητος ἐξ ἐκάστου εἴδους ἀγαθοῦ, ἀπαραίτητου διὰ τὴν ζωὴν. (Περιοριζόμεθα ἐνταῦθα νά λάβωμεν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀποτίμησιν τοῦ ἐργοδυνάμου μερικά στοιχειώδη καί ἀπαραίτητα ἀγαθὰ: ἦτοι σίτον, ἄρτον, κρέας, διάφορα τυπικά ὄσπρια, ὠρισμένα ἐνδύματα κτλ.).

7) Ὁ προσφέρων δηλαδὴ μίαν μονάδα ἐργασίας θά δικαιούται νά λάβῃ ὡς πληρωμὴν τοῦ μίαν μονάδα ἐργοδυνόμου, μὲ τὸ ὅποιον θά δικαιούται νά προμηθεύηται ὠρισμένην ποσότητα ἀγαθῶν τῆς ζωῆς—τύπων.

8) Θά ληφθῶσι συνεπῶς ὑπ' ὄψιν, πρὸς ἀποτίμησιν τοῦ ἐργοδυνάμου, ὠρισμένα στοιχειώδη εἶδη ἀπαραίτητα καί ἐπαρκῆ διὰ τὴν παραγωγὴν καί τὴν συντήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καί δυνάμεως, καί τὰ ὁποῖα εἶδη θά ἀντιπροσωπεύῃ πάντοτε τὸ ἐργοδύναμον — μονάς ὡς κυκλοφοριακὸν μέσον ἀνταλλαγῆς τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν, καί ὡς τοιοῦτον δεόν νά ἀποτελέσῃ τὸ νέον νόμισμα κυκλοφορίας καί ἀνταλλαγῆς καί τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως ἀγαθῶν, ἀναγομένων εἰς τὰ εἶδη τρόφιμα — τύπους.

9) Κατὰ συνέπειαν: ΤΟ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΟΝ εἶναι ΙΣΟΝ ΜΟΝΑΣ ΩΦΕΛΙΜΟΥ ΕΡΓΟΥ καί ΜΟΝΑΣ ΑΓΑΘΟΥ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΥ ΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

10) Ἀπασαί αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι, αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς παραγωγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνάγονται καί θέλουσιν ἀναχθῇ καί ἐξισωθῇ ἐπιστημονικῶς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν, δεδομένου, ὅτι τὰ πάντα κρίνονται καί ἐκτιμῶνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου.

Γ'. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟΝ

11) Διὰ τὸν καθορισμὸν σταθερᾶς ἀνταλλακτικῆς δυνάμεως τοῦ προτεινομένου ἐργοδυνάμου, ὡς νομίσματος κυκλοφορίας καί συναλλαγῶν, κατὰ τρόπον ὅπωςδῆποτε πρακτικόν, περιοριζόμεθα νά λά-

βωμεν ὑπ' ὅσιν μόνον τὰ ἔργα καὶ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἶναι προϊόντα καὶ ἀπότοκα τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καὶ δυνάμεως, καὶ τὰ ὅποια ἀγαθὰ, λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν φύσεως καὶ συστάσεως, ἔχουσι κάποιαν διάρκειαν καὶ ἀντοχὴν εἰς τὴν φθοράν, δυναμένας νὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ προσέγγισιν καὶ ἔχουσι ταύτοχρόνως ὠφέλειαν καὶ χρῆσιν γενικὴν καὶ κοινὴν εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὴν κοινωνίαν.

12) Περιοριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα ἔργα πρὸς ἀποτίμησιν τοῦ ἐργοδυνάμου, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἀξία αὐτοῦ ἐξησφαλισμένη ἐπὶ ὠρισμένην μέσσην διάρκειαν καὶ διὰ νὰ εἶναι δυνατὸς καὶ εὐχερὴς ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ σταθεροποίησις τοῦ ἐργοδυνάμου, ὡς κοινοῦ ἀνταλλακτικοῦ μέσου. Ὡς τοιοῦτα δὲ ἔργα εἶναι π. χ. διάφορα κτίρια ὠρισμένης συστάσεως καὶ κατασκευῆς καὶ ὠφελείας, οἰκίαι, ἐργοστάσια, δημόσιοι ὁδοί, γέφυραι, σιδηρόδρομοι, ναοί, λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις, ὑδραυλικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ ὑδραυλικά ἔργα, καὶ γενικῶς πάντα τὰ μόνιμα καὶ ἀκίνητα ἔργα, τὰ ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὸ Κράτος εἴτε εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, εἴτε εἰς ἰδιώτας, καὶ εὐρισκόμενα ἐν τῷ μέσῳ καὶ ὑπὸ τὰ ὁμῆτα καὶ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ κυκλοφορήσῃ τὸ ἐργοδυναμικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐργοδυναμικαὶ συναλλαγαί.

13) Ἀγαθὰ βεβαίως καὶ ἔργα ὠφέλιμα καὶ κοινῆς ὠφελείας καὶ χρήσεως, προερχόμενα διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καὶ ἐργασίας καὶ συνδρομῆς, εἶναι πλεῖστα, - π. χ. γαῖαι καλλιεργημέναι, κινητὰ προϊόντα, γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα κτλ. — ἀλλὰ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως τούτων καὶ ὁ ἔλεγχος τούτων ὡς ἀγαθῶν ὠφελίμων, εἶναι παρῳρισμένη καὶ δυσκόλως δύναται νὰ παρακολουθῆται καὶ νὰ ἐλέγχηται ὑπὸ τῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῶσι ταῦτα ὅπως ἀποτελέσωσι τὸ ἀντίκρουσμα τῶν ἐργοδυνάμων ὡς νομίσματος κυκλοφορίας.

14) Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα κινητὰ ἀγαθὰ ἀποτελοῦσι μᾶλλον τὰ εἶδη τῆς διατροφῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς ταῦτα ἀποτιμᾶται ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ ἐργοδυνάμου, διὰ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα προτείνομεν περαιτέρω ἕτερον πρακτικὸν μέσον ἐργοδυναμικῆς ἀνταλλαγῆς καὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς κυκλοφορίας τούτων.

15) Ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀντίκρουσμα πρὸς ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν ἐργοδυνάμων καὶ μερικὰ ἀγαθὰ κοινῆς χρήσεως, — π. χ., καλλιτεχνικὰ ἔργα, κέρδη ἐμπορίας τοῦ χρήματος, ἐφευρέσεις κτλ., — διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτιμηθῇ ἡ ἐργοδυναμικὴ

ἐνέργεια ἢ ἀπαιτούμενη διὰ τὴν παραγωγὴν τούτων, διότι εἰς καλλι-
τεχνικός πίναξ π. χ. δύναται νὰ συντελεσθῇ καὶ εἰς ἐλάχιστον χρό-
νον καὶ εἰς πολλὰ ἔτη, ὥς καὶ πάντα τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος.

Δ' ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΟΝΑΣ

16) Ὡς σταθερὰν δυναμικὴν μονάδα παραγωγῆς ἔργου λαμβά-
νομεν ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ ἐκτε-
λέσῃ εἰς ἐργάτης μέσης δυνάμεως, ἱκανότητος καὶ ἀντιλήψεως, ἐργα-
ζόμενος ἐπὶ ὠρισμένης ὥρας π. χ. 8 ὥρας κατὰ εἰσοσιτετράωρον, καὶ
ἀφ' ἑτέρου λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν μίαν μέσῃν ποσότητι ἀπὸ τὰ στοι-
χειώδη εἶδη διατροφῆς καὶ συντηρήσεως, ἡ ὁποία πρακτικῶς ἀπαιτεῖ-
ται διὰ νὰ παραχθῇ καὶ νὰ διατηρηθῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀνθρωπίνη
δύναμις σταθερὰ καὶ ἀποδοτικὴ ὡς μέση μονὰς τῆς ἀνθρωπίνης
ἐνεργείας ὠφελίμου.

17) Ἡ δυναμικὴ ὁμοῦς αὕτη μονὰς εἶναι θεωρητικὴ καὶ ἀνεπαρ-
κὴς εἰς τὴν πράξιν, διότι εἶναι μὲν θεωρητικῶς ἐπαρκὴς διὰ νὰ δια-
τηρήσῃ τὴν παραγωγὴν τῆς μονάδος ἐργασίας ἐντὸς π. χ., τοῦ ληφ-
θέντος ὑπ' ὄψιν ὀκταώρου, ἀλλὰ εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ παραγάγῃ
καὶ νὰ διατηρήσῃ κοινωνικῶς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων
τῆς μέσης ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου, ἥτις εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 60 - 70
ἐτῶν διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: Πρῶτον διότι ὁ ἄνθρωπος δύναται μὲν
νὰ ζήσει 70 ἔτη, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἀποδοτικῶς καὶ ὠφε-
λίμως παρὰ μόνον 20 - 35 ἔτη, ἀναλόγως τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ
ὡς ἐκ τούτου πρέπει κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἐργασίας του νὰ ἐξοικονομῇ
καὶ νὰ ἀποταμιεύῃ καὶ διὰ τὰ ἔτη τῆς ἀργίας του. Δεύτερον διότι ὁ
ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ ἑαυτοῦ του ἔχει νὰ διαθρέψῃ καὶ σύζυγον καὶ
τέκνα, καὶ νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν μόρφωσίν των καὶ διὰ τὴν ἀναψυχὴν
των, διὰ τὴν κατοικίαν, τὴν θέρμασιν, τὴν ἐπένδυσιν κτλ. Ἐπίσης
ὕποχρεοῦται νὰ εἰσφέρει εἰς ἔργα καὶ ὑποχρεώσεις κοινωνικάς, κρα-
τικάς καὶ ἐθνικάς κτλ., ἐπίσης νὰ συνεισφέρει εἰς ταμεῖα διὰ τὴν
ἀσφάλειαν κατὰ θεομηνιῶν, καὶ πολέμων ἐπίσης διὰ τὴν κοινω-
νικὴν ἀλληλεγγύην, διὰ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀνεργίας, κατὰ τοῦ
γῆρατος κτλ.

18) *Διὰ τοὺς ἄνω λόγους ἐν τῇ πράξει ὡς μονάδα δαπάνης εἰς
εἶδος, ἥτοι εἰς ποσότητα εἰδῶν διατροφῆς διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ἐρ-
γοδυναμικῆς μονάδος δυνάμεως, δεόν νὰ ληφθῇ ποσὸν πολλαπλάσιον,
τετραπλάσιον καὶ πενταπλάσιον εἰς στοιχειώδη εἶδη διατροφῆς. Καὶ*

τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποκαλοῦμεν ἀμοιβὴν τῆς ἐργοδυναμικῆς μονάδος, ἡ ἐργοδυναμικὸν ἡμερομίσθιον.

Ε'. ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΤΙΜΗ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΟΥ

19) Κατὰ συνέπειαν τὸ ἐργοδύναμον ἢ ἐργότιμον, ὡς νόμισμα κκκλοφορίας, καὶ συναλλαγῆς, καὶ ὡς ἐργοδυναμικὴ μονάς, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνταλλακτικὴν δυναμικότητα εἰς ποσότητα στοιχειωδῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ συντηρήσεως πολλαπλάσιον, τετραπλάσιον, πενταπλάσιον τῶν πραγματικῶς καταναλισκομένων ὑπὸ τοῦ μέσου ἐργάτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας του μὲ μέσῃν ἀπόδοσιν, δηλαδὴ δεόν τὸ ἐργοδυναμικόν του ἡμερομίσθιον νὰ κανονισθῇ τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποταμιεύῃ καὶ νὰ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας κοινωνικὰς του ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις καὶ διὰ τὰ ἔτη τῆς ἀργίας, τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀνικανότητός του.

ΚΕΦ. IV.—ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΗΣ

Α'. ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΩΝ

1) Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀνταλλακτικῆς τιμῆς τῶν ἐργοδυνάμων, θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὡς ἀντίκρουσμα — κάλυμμα — ὅλα τὰ μόνιμα ὠφέλιμα ἔργα, τὰ δυνάμενα νὰ ἔχωσι ὠρισμένην διάρκειαν, καὶ ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὸ Κράτος καὶ διαφόρους Ὀργανισμοὺς εἴτε εἰς ἰδιώτας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα. Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀντίκρουσμα πρὸς ἐξασφάλισιν σταθερᾶς ἀνταλλακτικῆς δυναμικότητος τῶν ἐργοδυνάμων καὶ τῆς ἐργοδυναμικῆς συναλλαγῆς.

2) Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐργοδυνάμων θὰ τεθῇ καὶ θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ τὴν φύλαξιν τοῦ Κράτους καὶ τῶν κρατικῶν ἀρχῶν, καὶ θὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐκδοτικὸν κρατικὸν ὀργανισμόν, ὑποκείμενον εἰς εὐχερῇ ἔλεγχον καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῶν ἀτόμων. Τὸν τοιοῦτον ὀργανισμόν ἀποκαλοῦμεν: ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ.

3) Καὶ ἡ μὲν λέξις *ἐργοδύναμον* ὑποδηλοῖ τὴν ἀποτίμησιν εἰς ἔργον, ἡ δὲ λέξις *ἐργότιμον* ὑποδηλοῖ τὴν ἀποτίμησιν εἰς ἀξίαν εἰδῶν διατροφῆς κτλ.

Β'. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

4) Προς εξασφάλισιν των εργοδυνάμων ή λειτουργία του έκδοτικού οργανισμού δέον να διοργανωθῇ κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

α) Δὲν θὰ εἶναι ὑποχρεωτική ἡ εἰσφορὰ των ἀκινήτων ἔργων πρὸς δημιουργίαν ἀντικρύσματος διὰ τὴν ἔκδοσιν εργοδυναμικοῦ νομίσματος. Ἡ *εἰσφορὰ αὕτη* θὰ εἶναι προαιρετική τόσο τοῦ Κράτους ὥσον καὶ τῶν ἀτόμων.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔργα θὰ εἰσφέρωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν Ἑκδοτικὸν Ὀργανισμόν ὑπὸ των ἐπιθυμούντων νὰ προμηθευθῶσιν εργοδυναμικὸν νόμισμα — Κράτους καὶ ἀτόμων — ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ ἀναλόγως τῆς ποσότητος τοῦ εργοδυναμικοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον θέλουσι νὰ προμηθευθῶσι καὶ νὰ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν. Τὰ τοιαῦτα ἀκίνητα, θὰ κατατίθενται. οὕτως εἰπεῖν, εἰσφερόμενα εἰς τὸν ἐκδοτικὸν ὄργανισμόν, ὅστις διὰ των καταλλήλων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργάνων του θὰ ὑπολογίζῃ τὰς ἀναλογούσας εργοδυναμικὰς μονάδας, αἵτινες ἦσαν ἀπαραίτητοι καὶ κτηναλώθησαν διὰ τὴν δημιουργίαν, τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἀναπαραγωγὴν των εἰσφερομένων ἔργων. Δηλαδή θὰ ἐκτιμῶνται πόσα εργοδυναμικὰ ἡμερομίσθια ἦσαν στοιχειωδῶς ἀπαραίτητα — (ὅχι πόσα ἐδαπανήθησαν ἢ ἐσπαταλήθησαν) — διὰ τὴν κατασκευὴν των ἔργων καὶ θὰ ἐκδίδῃ καὶ θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν εἰσφέροντα, διὰ νὰ κυκλοφορήσῃ οὗτος βαθμιαίως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του, τὸν προσήκοντα ἀριθμὸν εργοδυνάμων ἥτοι ποσότητα εργοδυναμικοῦ νομίσματος, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐρρέθη, θὰ τίθεται εἰς κυκλοφορίαν μόνον ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τοῦτο καὶ κατόχου τοῦ εἰσφερομένου ἀκινήτου, Κράτους, Ἰδιώτου κτλ.

5) Ἐναντι τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως των εργοδυνάμων ὁ ἐκδοτικὸς ὀργανισμὸς θὰ ἐκδίδῃ κτηματόγραφα μὲ ὑποθήκην, ἰδιάζουσαν κατὰ τὰ κατωτέρω, ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, καὶ τὰ κτηματόγραφα ταῦτα θὰ κρατῇ πρὸς ἀσφάλειαν του καὶ ὡς ἀντίκρυσμα — κάλυμμα — του ἐκδοθέντος εργοδυναμικοῦ νομίσματος, μέχρις οὗ τοῦτο ἀρθῇ τῆς κυκλοφορίας — κατὰ τὰ περαιτέρω ἐκτιθέμενα — βαθμιαίως καὶ ὁλοσχερῶς, ἀπελευθερουμένου ταυτοχρόνως κατὰ ἀνάλογον ποσὸν καὶ τοῦ ἀκινήτου ἐκ τῆς δεσμεύσεως τῆς ὑποθήκης.

6) Οὕτω τὸ κυκλοφοροῦν εργοδυναμικὸν νόμισμα θὰ χρησιμοποιεῖται, ὡς χρήμα, διὰ πάσας τὰς κοινωνικὰς συναλλαγὰς, ὡς σήμερον χρησιμοποιεῖται τὸ κοινὸν χρήμα. Ἐνδεικτικῶς δὲ πρὸς παρα-

βολήν καὶ ἐκτίμησιν τῆς σχετικῆς ἀνταλλακτικῆς δυνάμεως τοῦ θά ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἐργοδυνάμου, π.χ. ὅτι ἰσχύει διὰ τὴν προμήθειαν ὠρισμένης ποσότητος εἰδῶν διατροφῆς καὶ συντηρήσεως -- τύπων -- καὶ λοιπῶν ἰσοδυνάμων ἀγαθῶν, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναγωγῆς καὶ τούτων εἰς ἐργοδυναμικὰς μονάδας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παραγωγὴν των.

Γ'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

7) Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑφίσταται οὐσιώδης διαφορά τῆς ἐκδόσεως καὶ σταθεροποιήσεως μεταξὺ τοῦ ἐν χρήσει χρήματος καὶ τῶν προτεινομένων ἐργοδυνάμων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

8) Διότι διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἤδη χρήματος, εἴτε χρησιμοποιεῖται ὡς ἀντίκρυσμα, ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος καὶ τὸ συνάλλαγμα, εἴτε χρησιμοποιεῖται πρὸς ἀντίκρυσμα — ἀσφάλειαν ἢ ἐργασία καὶ περιουσία — κινήτῃ ἢ ἀκίνητος — τῶν πολιτῶν, εἴτε χρησιμοποιεῖται ἢ πίστις τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν, τὸ κυκλοφοροῦν τοῦτο χρήμα ἐκδίδεται ἀποκλειστικῶς μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον δεσμεύει τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι, ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι ποσῶς ἐκ τῆς οὕτω διατιθεμένης καὶ ἐπιβαρυνομένης περιουσίας των, ἀλλὰ καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι νὰ ὑφίστανται μόνον τὰ βάρη.

9) Προσθέτως τὸ Κράτος διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἢ διὰ νὰ καλύψῃ τὰς σπατάλας του, δημιουργεῖ ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀναγκαστικὸν πληθωρισμὸν χαρτονομίσματος, χωρὶς νὰ δύναται νὰ αὐξήσῃ παραλλήλως καὶ τὸ ἀπαραίτητον ἀντίκρυσμα, τὸ ὅποιον οὕτω θεωρητικῶς μόνον παραμένει ἀμετάβλητον. Διὰ τῆς τοιαύτης ὁμῶς ἐκδόσεως προκαλεῖται αὐξομειώσεις τῆς ἐνταλλακτικῆς δυνάμεως — καὶ συνήθως μάλιστα μειώσεις αὐτῆς — ἐν κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος εἰς βάρος τῶν συναλλαγῶν καὶ εἰς βάρος τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας, καὶ ἐπωφελοῦνται μόνον οἱ ἔμποροι τοῦ χρήματος, οἱ ὁποῖοι τοιουτοτρόπως καθίστανται οἱ δυνάσται πάντων, καὶ ἐκμεταλλεύονται ὅλα τὰ μειονεκτήματα καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους συνεπιφέρουσιν αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐκδόσεις τοῦ χρήματος, καὶ τὰ ὁποῖα μειονεκτήματα περιεγράψαμεν εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ Κεφ. II τῆς παρούσης μελέτης μας,

10) Τούναντίον διὰ τοῦ προτεινομένου ἐργοδυναμικοῦ συστήματος, καὶ τὰ ἄτομα ἀποκτῶσι τὴν εὐχέρειαν ρευστοποιήσεως βαθ-

μιαίως τῆς ἐργασίας καὶ τῆς περιουσίας των διὰ νὰ προμηθεύωσι τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς αὐτὰ πρόσθετον νόμισμα, καθὼς καὶ τὸ Κράτος διὰ τῆς ρευστοποιήσεως τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸ δημοσίων ἔργων, καὶ αἱ κοινότητες, καὶ οἱ ὀργανισμοί, καὶ τοῦτο ὅλως ἀτόκως.

11) Ἡ ἀνταλλακτικὴ ἀξία τοῦ οὕτω κυκλοφοροῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος ἔχει ὡς βάσιν ἀποτιμήσεως, συγκεκριμένην καὶ σταθεράν, καὶ ὅταν ἀκόμη παραστῇ ἀνάγκη νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν μεγαλειτέρα ποσότης ἐργοδυνάμων, θὰ δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν ἔκδοσιν τοιούτων, π.χ. πρὸς κατασκευὴν νέων ἔργων, ἢ πρὸς ἀνοικοδόμησιν καταστροφῶν — π.χ. συνεπείᾳ σεισμῶν, πολέμων κτλ. — διὰ τῆς εἰσφορᾶς τῶν ἐν τῷ μεταξύ κατασκευαζομένων νέων ἔργων, εἴτε καὶ προεξοφλητικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔργων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τῶν ἐκδιδομένων νέων ἐργοδυνάμων, εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν κυκλοφορούντων ἐργοδυνάμων ἐπὶ ἐκάστου ἔργου κατὰ τὰ κατωτέρω ἐκτιθέμενα.

12) Τοιοῦτοτρόπως πᾶς, ὁ ἀποταμιεύων τὴν ἐργασίαν του εἰς ἔργα, ἀκίνητα π.χ. θὰ δύνανται νὰ προμηθεύηται εὐχερῶς καὶ *ἀτόκως* τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς αὐτὸ νόμισμα πρὸς προμήθειαν τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν, καὶ ταυτοχρόνως θὰ διατηρῇ ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ τὴν νομὴν του, ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται, τὰ ἔργα του ταῦτα καὶ τὴν περιουσίαν του, χωρὶς νὰ παρίσταται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσφύγῃ εἰς τοκογλυφικὰ δάνεια, καὶ χωρὶς νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ὑποτιμήσεως τοῦ τοιούτου ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος.

Δ'. ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

13 Τὰ ὑπὸ μεσεγγύησιν καὶ ὑποθήκην, πρὸς ἀντίκρουσμα ἐργοδυνάμων, προσφερόμενα ἔργα, ἀκίνητα κτλ. εἶναι φθαρτὰ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ μειοῦται συνεπῶς, ἐλαττοῦται καὶ ἐκμηδενίζεται ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ κυκλοφοροῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος, εἴτε λόγῳ τῆς φθορᾶς, εἴτε καὶ λόγῳ πολλᾶκις ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς τῶν ἀκινήτων τούτων ἐκ διαφόρων ἀπροβλέπτων αἰτίων, ἥτοι πυρκαϊῶν, σεισμῶν, θεομηνιῶν, πολέμων πλημμυρῶν, ἐπιδημιῶν κτλ., καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ τὰ ἐργοδύναμα κατ' ἀνάγκην δὲν θὰ ἔχωσι πλέον ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν, καὶ ἐκ τούτου θὰ προκαλοῦνται ἀθεράπευτοι χρεωκοπίαι, οἰκονομικαὶ καταστροφαὶ κτλ.

14) Πλὴν τῶν ἀνω κινδύνων, εἶναι γνωστὸν ἐπίσης, ὅτι πᾶν ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθησαν πολλαπλαῖ ἐργοδυναμικαὶ μο-

νάδες, περιλαμβάνει συνήθως καὶ ἐργασίας μὴ κοινῆς ὠφελείας καὶ μὴ δυναμενας νὰ ἀποκτήσωσιν εὐχερῶς ρευστὴν ἀξίαν μεταξὺ τῆς πλειονότητος τῆς κοινωνίας, καὶ συνεπῶς ἐργασίας περιττὰς καὶ ἀχρήστους. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς θὰ ἐδέχετο νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἐκποιοῦμενον τυχὸν μεσεγγυημένον τοιοῦτον ἔργον εἰς τὴν πραγματικῶς διατεθεῖσαν δαπάνην οὐδὲ τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου τοῦτου. Τοιαῦται ἐργασίαι καὶ ἔργα εἶναι π.χ. διάφοροι διακοσμήσεις πολυτελεῖς κτλ. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου καὶ τὰ ἐπὶ τοιούτων ἔργων στηριζόμενα ἐργοδυναμα θὰ εἶχον μεμειωμένην ἀξίαν καὶ ἀνταλλακτικὴν δύναμιν, ἂν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὅμιν ὡς ἀντίκρουσμα ἢ διατεθεῖσα ἀρχικῶς ὀλικὴ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀκινήτου χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσι προηγουμένως καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ περιττὰ καὶ μὴ κοινῆς ὠφελείας συμπληρώματα τοῦ ἔργου, καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογίζεται καὶ νὰ ἀφαιρῇται κατ' ἔτος καὶ ἡ ἐπερχομένη φθορὰ τοῦ ἔργου, ἂν ἐκ παραλλήλου κατ' ἔτος δὲν ἀπεσύρετο ἐκ τῆς κυκλοφορίας καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν φθορὰν τοῦ ἔργου ποσότης κυκλοφορούντων ἐργοδυναμῶν.

15) Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κινδύνων τούτων, πραγματικῶν καὶ βρασίμων, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος τῆς κυκλοφοριακῆς καὶ ἀνταλλακτικῆς ἀξίας τῶν ἐργοδυναμῶν, δεόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κατωτέρω μηχανισμὸς διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν τούτων.

Ε' ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΩΝ

16) Ὁ ἐνδεικνυόμενος μηχανισμὸς διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐργοδυναμῶν καὶ προτεινόμενος παρ' ἡμῶν δεόν κατὰ τὴν γνώμην μας νὰ εἶναι ὁ ἀκόλουθος :

α) Δι' ἕκαστον ἔργον εἰσφερόμενον θὰ ὑπολογίζεται ὡς ἀντίκρουσμα — κάλυμμα μέρος μόνον τῆς παραγωγικῆς αὐτοῦ δαπάνης, ἀποτιμώμενον εἰς ἐργοδυναμικὰς μονάδας. Τὸ ὑπολογιζόμενον τοῦτο μέρος ἢ ποσοστὸν θέλει καθορισθῇ νομοθετικῶς, π.χ., καὶ 50% καὶ θὰ ἐξαατᾶται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς του καὶ ἐκ τῆς πιθανῆς διαρκείας αὐτοῦ.

β) Ἡ πιθανὴ ζωὴ τοῦ ἔργου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς του καὶ ἐκ τῆς φύσεως τῶν κινδύνων, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἀπειλεῖται π.χ. μία οἰκονομὴ λιθοκτιστος καὶ στερεὰ θὰ ἔχει πιθανότητα μεγαλειτέρας διαρκείας κτλ.

γ) Τὸ ἐκδιδόμενον ἐργοδυναμικὸν νόμισμα θὰ ἀποσύρεται βαθμιαίως ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἀναλόγως τῆς συντελουμένης φθορᾶς τοῦ ἔργου καὶ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποσύρεται τῆς κυκλοφορίας ὁλοσχερῶς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προϋπολογισθείσης διαρκείας τοῦ μεσεγγυημένου ἔργου. Π. χ. ἂν ἡ ζωὴ του ἐξετιμήθῃ διὰ 40 ἔτη, πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος, ὁ δικαιούχος, ὁ λαβὼν καὶ κυκλοφορήσας τοῦτο, θὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέφῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Ἐκδοτικὸν Ὀργανισμὸν πρὸς ἄρσιν ταυτόχρονον ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὸ $1/40$ ἥτοι τὰ $2,50\%$ τῶν ἐκδοθέντων καὶ ληφθέντων παρὰ τούτου ἐργοδυνάμων.

δ) Πρὸς ταυτόχρονον ὅμως ἀντιμετώπισιν καὶ τῶν κινδύνων τοῦ ἔργου ἐκ πάσης ἄλλης οἰασδῆποτε αἰτίας, π. χ. ἐκ πολέμων, θεομηνιῶν, πυρκαϊῶν, σεισμῶν, πλημμυρῶν κτλ., ἐκ τῶν ὁποίων θὰ κατεστρέφετο τὸ μεσεγγυούμενον ἔργον, καὶ θὰ ἐμειοῦτο ἡ ἀξία αὐτοῦ, καὶ θὰ ἐπηρεάζετο κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἀξία τοῦ κυκλοφοροῦντος νομίσματος, δεόν νὰ συνάπτεται καὶ ἀσφάλεια ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὀργανισμοῦ, ὀργανουμένη, καὶ νὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ εἰσφέροντος τὸ ἀκίνητον, ὅστις ἐκτός τῆς ἀσφαλείας θὰ καταβάλλῃ καὶ ποσοστὸν τι διὰ τὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὀργανισμοῦ κατ' ἔτος.

17) Διὰ τοῦ ἄνω τρόπου θὰ εἶναι δυνατόν νὰ διατηρῆται σταθερὰ καὶ ἐκτός παντὸς κινδύνου ὑποτιμήσεως ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐργοδυνάμων.

18) Δεδομένου ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως καὶ οὐδεὶς ποτὲ κίνδυνος εἶναι πιθανόν νὰ ἀπειλήσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ ταυτοχρόνως σοβαρὸν ποσοστὸν, π. χ. 10% τῶν μεσεγγυημένων ἔργων, ἡ συναπτομένη ἀσφάλεια θὰ καλύπτῃ πάντα τοιοῦτον κίνδυνον. Ἐν περιπτώσει δὲ μεμομωμένων ὁμαδικῶν κινδύνων, ἡ καταβολὴ ἀσφαλιστρῶν π. χ. 1% ἐπὶ σειρὰν ἑτῶν ἥτοι ἐλαχίστων ἀσφαλιστρῶν, θὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸν Ἐκδοτικὸν Ὀργανισμὸν σοβαρὰ ἀποθέματα κεφαλαίων ἐξ ἀσφαλιστρῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπῆρουν νὰ καλύψωσι τὰς ζημίας οἰουδῆποτε κινδύνου, προβλεπομένου καὶ μὴ, καὶ θὰ ἐπαρκῶσι μάλιστα διὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνέγερσιν τῶν ἔργων τούτων. Τοιοῦτοτρόπως ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ μόνον διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἀσφαλιστρῶν θὰ εἶναι πάντοτε δυνατὴ ἡ ἐξασφάλισις καὶ ἡ σταθερότης τῆς τιμῆς τοῦ κυκλοφοροῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος.

ε) Δεδομένου δὲ ὅτι τὰ μεσεγγυημένα πρὸς ἀντίκρυσμα ἔργα

θά εὐρίσκωνται πάντοτε ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν κατόχων τούτων καὶ ὑπὸ τὸ ἄμεσον ἔλεγχον αὐτῶν, καὶ δεδομένου ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα θὰ εἶναι κατὰ προτίμησιν ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ χρήσεως, ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις τοῦ κυκλοφοροῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος θὰ εἶναι πάντοτε ἐξασφαλισμένη, καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη οἰασδῆποτε πολιτειακῆς μεταβολῆς, διότι δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

19) Τὰ μεσεγγυούμενα ἔργα θὰ ἔχωσι τὸ πλεονέκτημα, ὅτι θὰ παραμένωσιν εἰς τὴν κατοχὴν, τὴν νομὴν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ μόνον, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι δὲν θὰ ἐξεπλήρουν τὰς ἔναντι τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ ὑποχρεώσεις των, θὰ δικαιουται ὁ Ὁργανισμὸς νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν τούτων πρὸς μόνον τὸ σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κυκλοφοροῦσαν ἀνταλλακτικὴν δύναμιν τοῦ χρήματος.

στ) Ὁ ἰδιοκτήτης δέον νὰ μὴ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλλῃ οὐδένα τόκον οὐδὲ οἰασδῆποτε φύσεως προσπάθειαν συγκεκαλυμμένην κτλ. διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ λαμβανομένου νομίσματος, ἀλλὰ θὰ ὑποχρεοῦται μόνον νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος πρῶτον τὸ καθωρισμένον ποσοστὸν τῆς βαθμιαίας ἐπιστροφῆς, ἐξοφλήσεως καὶ ἄρσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀναλογοῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος, ὕπερ ἔλαβε, τοῦθ' ὕπερ δὲν εἶναι παρὰ ἄτοκος ἐπιστροφή εἰς ἐτήσιας δόσεις τῶν ληφθέντων χρημάτων, καὶ δεύτερον νὰ καταβάλλῃ ἐλάχιστον ποσοστὸν διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τὰ καθωρισμένα ἀσφάλιστρα κατὰ παντὸς ἀνεξαιρέτως κινδύνου. Ἐν τῷ μεταξύ δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, θὰ κατέχῃ τὸ ἀκίνητον καὶ θὰ νέμῃται τὴν μεσεγγυημένην περιουσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκαθίσταται βαθμιαίως καὶ πλήρης ἡ κυριότης αὐτοῦ διὰ τῆς βαθμιαίας ἐξοφλήσεως ἢ μᾶλλον τῆς βαθμιαίας ἀτόκου ἐπιστροφῆς τῶν ληφθέντων ἐργοδυνάμων.

21) Ἐὰν τὸ ἀκίνητον μετὰ τὴν ἐξόφλησιν καὶ ἀποδέσμευσίν του ἔχῃ περαιτέρω διάρκειαν καὶ ὠφέλιμον ζωὴν, θὰ δύναται ὁ κάτοχος νὰ τὸ διαθέτῃ ἐκ νέου διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν προμήθειαν νέων ἐργοδυνάμων.

22) Ἐν συντομίᾳ ὁ μηχανισμὸς τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐργοδυνάμων ἐξομοιώνει τὸν κάτοχον ἀκινήτων ἔργων, καὶ τὸν διαθέσαντα τὰς ἀποταμιεύσεις του εἰς κατασκευὴν ἔργων, μὲ τὸν κεφαλαιοῦχον, τὸ νκατέχοντα καὶ ἔχοντα κατατεθειμένον ρευστὸν κεφάλαιον.

λαιον εις Τραπεζας, και δύνανται νά έκδίδη και νά κυκλοφορη έπ' όνόματιτου γραμμάτια και έπιταγάς, κτλ. τά όποια έκπληροϋσι τόν ρόλον κυκλοφοροϋντος χρήματος, πρός προμήθειαν διαφόρων άγαθών, μέ την διαφοράν ότι ό κεφαλαιοϋχος διατηρεϊ τά κεφάλαια του άκίνητα και έν άσφαλεία εις τάς Τραπεζας και Ταμεία, και οϋδαμώς ώφελει την κοινωνίαν, ή δέ τυχόν παρεχομένη υπό τοϋ κεφαλαιούχου ώφέλεια είναι νά καραδοκη και νά έκμεταλλευθη τούς πάντας και την κοινωνίαν μέ βαρύτατα τοκογλυφικά δάνεια.

Άντιθέτως, ό έχων την περιουσίαν του εις έργα άκίνητα και γενικώς εις έργα κοινής ώφελείας, διά τοϋ προτεινομένου συστήματος θέτει ταύτην εις έργοδυναμικήν κυκλοφορίαν, προσφέρει, έργασίαν εις την κοινωνίαν διά τής κατασκευής τών έργων τούτων, και ταυτοχρόνως άποκτā και οϋτος την εύχέρειαν νά προμηθεύηται έκ νέου υπό μορφήν έργοδυναμικών κεφαλαίων και νά κυκλοφορη μέρος τών δαπανηθέντων εις τά έργα διά νά προμηθεύηται τά λοιπά άγαθά, και ταύτοχρόνως νέμεται την περιουσίαν του άνευ τοκογλυφικών δεσμών και ύποχρεώσεων και τών σχετικών κινδύνων, και έν συντόμω έχει την εύχέρειαν νά προμηθεύηται χρήματα άτοκα σταθεράς άνταλλακτικής δυνάμεως. Έπίσης έναντι τοϋ κεφαλαιούχου, έμπορου τοϋ χρήματος έχει τό πλεονέκτημα, ότι ό μέν κεφαλαιοϋχος, όταν έξαντλήση τās καταθέσεις του δι' έπιταγών κτλ. παύει πλέον νά έχη χρήματα, και κεφάλαια εις την διάθεσίν του, ένϋ ό μετατρέψας την περιουσίαν του εις έργοδυναμικά κεφάλαια και έργοδυναμικά έργα, και την άξίαν τούτων κυκλοφορει εις έργοδυναμικόν νόμισμα, και νόμισμα σταθερόν δύναται νά προμηθεύηται, και την περιουσίαν του κατέχει και νέμεται.

ΚΕΦ. V.—ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΑΒΙΩΣΕΩΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟ-
ΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

1) 'Η προτεινομένη έκδοσις έργοδυναμικοϋ νομίσματος προϋποθέτει την ύπαρξιν έργων, τά όποια θά εισφέρωνται ως άντικρύσματα. Τοϋτο δμως μόνον μετά την δημιουργίαν και την άποπεράτωσιν τών έργων είναι δυνατόν, και άφ' οϋ ταϋτα πλήρως συντελεσθώσι και καταστώσιν έργα κοινής χρήσεως και ώφελείας, διότι τό τοιοϋτον είναι άπολύτως έπιβεβλημένον, διά νά είναι έξησφαλισμένη

ή σταθερότης τοῦ ἐκδιδομένου καί κυκλοφοροῦντος ἐργοδυναμικοῦ νομίματος.

2) Προκειμένου ὁμως περί τῆς ἀνάγκης δημιουργίας νέων ἔργων, προφανῶς θά παρίσταται ἀνάγκη προσφυγῆς προκαταβολικῶς εἰς τὴν σύναψιν δανείων μὲ βαρεῖς τόκους, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐπιδιώκομεν καὶ φρονοῦμεν ὅτι μὲ τὸ ἐργοδυναμικὸν σύστημα καταργεῖται καὶ δέον νὰ καταργηθῇ ὁ δανεισμὸς πρὸς ἐξεύρεσιν κεφαλαίων, κατὰ τὸ πλεῖστον.

3) Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν νέων ἔργων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν δανεισμῶν, προτείνομεν τὴν κάτωθι μεταρρύθμισιν καὶ τροποποίησιν καὶ ταύτην ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ κρατικά γενικά ἔργα καὶ κοινῆς ὠφελείας—π. χ. δρόμους γεφύρας, ἔργα ὑδραυλικά, ἀνοικοδόμησιν σεισμοπλήκτων καὶ πλημμυροπλήκτων συνοικισμῶν κτλ.— καὶ διὰ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως οὐδεὶς κίνδυνος πληθωρισμοῦ ἄνευ ἀντικρύσματος καὶ συνεπῶς οὐδεὶς κίνδυνος ὑποτιμήσεως θά ὑφίσταται τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίματος.

4) Διὰ τὰ ἐν λόγῳ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν προϋπάρχουσι κεφάλαια, θά εἶναι δυνατόν νὰ ἐξευρεθῶσι τοιαῦτα εἴτε συνολικῶς εἴτε βαθμιαίως καὶ ἄνευ δανεισμῶν διὰ τῶν κάτωθι συνδυασμῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐργοδυνάμων :

Α'. Διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν κολοσσιαίων ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τῶν ἔργων, τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὸν Ἑκδοτικὸν Ὁργανισμόν Ἑργοδυνάμων. Τὰ ἀποθέματα ταῦτα θά εἶναι κολοσιαῖα, λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν καὶ θά εἶναι συγκεντρωμένα εἰς τὸν Ἑκδοτικὸν Ὁργανισμόν, καταργουμένης ταύτοχρόνως πάσης ἄλλης ἰδιωτικῆς ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν εἰσφερομένων ἔργων μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποτιμήσεως τῆς εἰσφορᾶς.

5) Τὰ ἄνω ἀποθέματα θά δύνανται σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ὑπερκαλύψωσι πάντα κίνδυνον τοῦ ἐκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ χρεωκοπίαν τούτου, προερχόμενον ἐξ ἐνδεχομένης ὑποτιμήσεως τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ ἐργοδυναμικοῦ νομίματος, διότι οὐδέποτε ὁ κίνδυνος θά εἶναι ὁμαδικὸς καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν μεσεγγυημένων ἀκινήτων, ἀλλὰ τὸναντίον τὰ καταβαλλόμενα ἀσφάλιστρα, ἔστω καὶ ἐλάχιστα 1 % π. χ., μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν θά δημιουργήσωσιν ἀποθέματα κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα θά παραμείνωσι νεκρά καὶ ἀδιάθετα.

Β'. Τὸ Κράτος θά δύναται νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ νέα ἔργα, προκαλὼν τὴν ἔκδοσιν ἐργοδυναμικῶν κεφα-

λαίων, διὰ τὰ ὁποῖα ὡς ἀντίκρουσμα θά προσφέρῃ τὰ ὑπάρχοντα ἔργα, ἀποτιμώμενα εἰς ἐργοδυναμικὰς μονάδας.

Γ'. Προκειμένου περὶ νέων ἔργων μὴ προβλεπομένων, ὡς εἶναι π. χ. ἀνέγερσις καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, ἡ κατασκευὴ ἐκτάκτων ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων κτλ., τὸ Κράτος, θά διακαίουται ἐξαιρετικῶς νὰ προκαλῇ τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἀπαιτούμενων ἐργοδυναμικῶν κεφαλαίων, εἰσφέρον βαθμιαίως καὶ προκαταβολικῶς τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα, τὰ ὁποῖα οὕτω θὰ καθίστανται προκαταβολικῶς μεσεγγυημένα εἰς τὸν Ἐκδοτικὸν Ὀργανισμόν.

6) Ἡ ἀπόσβεσις τῶν οὕτω ἀκαλύπτων τυχόν ἐκδιδόμενων ἐργοδυναμικῶν κεφαλαίων θά γίνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τῆς συνήθους φορολογίας, ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίων ἔργων γενικῆς ὠφελείας, καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁποίων θὰ περιέλθουν τὰ κατασκευασθησόμενα ὅταν πρόκειται περὶ ἰδιωτικῶν ἔργων, οἷα εἶναι τὰ ἀντιπλημμυρικά ἔργα, καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις σεισμοπλήκτων περιοχῶν.

7) *Τὸ ἄνω πλεονέκτημα τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος εἶναι ἀνυπολογίστου κοινωνικῆς ὠφελείας, διότι διὰ τοῦ συστήματος τούτου θὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφῶν, ἡ ἐπούλωσις θεομηνιῶν πάσης φύσεως, ἡ ἐκτέλεσις ποικίλων κοινωφελῶν ἔργων, ἡ παροχὴ ἐργασίας καὶ ἡ καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας κτλ., διότι θὰ εἶναι δυνατὴ καὶ συμφέρουσα καὶ αὐτὴ ἡ καταστροφή καὶ κατεδάφισις πεπαλαιωμένων ἔργων, καὶ ἡ ἐκ νέου ἀνακαίνισις καὶ δημιουργία ἔργων πάσης φύσεως κατὰ τρόπον ὠραιότερον, πρακτικώτερον καὶ πλέον συγχρονισμένων, ἔργων γεγηρακότεων καὶ μὴ ἐκπληρουμένων πλέον ἐπαρκῶς τὸν κοινωνικὸν καὶ κοινωφελῆ προσορισμόν των.*

Τὸ τοιοῦτον σήμερον εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον καὶ ἀσύμφορον, διότι μόνον διὰ βαρυτάτων τοκογλυφικῶν δανείων θά ἦτο δυνατόν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα μόνον διὰ περιορισμένα ἔργα θά ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ θὰ προεκάλουν τὴν οἰκονομικὴν ὑποδούλωσιν ἀτόμων καὶ Ἐθνῶν.

8) Τοιοῦτοτρόπως διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος θά ἡδύνατο νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφῶν, ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμων, ὁδῶν, λιμένων, ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων κτλ., διότι τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια θά ἐκδίδωνται βαθμιαίως καὶ τὰ

ἀναγειρόμενα ἔργα θὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἀντίκρυσμα καὶ θὰ ἐξασφαλίζωσι τὰ ἐκδιδόμενα ἐργοδυναμικά κεφάλαια.

9) Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προτεινομένου ἐργοδυναμικοῦ συστήματος θὰ εἶναι πολλάκις συμφέρον νὰ καταστρέφονται διάφορα ἔργα ἐπιβλαβῇ ἢ ἀκατάλληλα, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσι νέα ἔργα στερεὰ καὶ πλέον συγχρονισμένα.

10) Διὰ τοῦ συστήματος δηλαδή τούτου θὰ εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν τεφραν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀπὸ τὰ ἐρεῖπια τῶν καταστροφῶν, νὰ ἀντλῶνται κεφάλαια διὰ τὴν ἐκ νέου ἀνοικοδομησίν των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὠργανωμένη κοινωνία, δυναμένη νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀπόσβεσιν καὶ τὴν ἐπιστροφήν πηρώς τοῦ προκαταβολικῶς ἐκδιδομένου ἐργοδυναμικοῦ κεφαλαίου. Ἡ τοιαύτη ἀπόσβεσις θὰ εἶναι ἀπολύτως δυνατή, διότι κατ' οὐσίαν θὰ πρόκειται περὶ ἀπλῆς, βαθμιαίας καὶ ἀτόκου ἐπιστροφῆς τῶν ἐργοδυναμικῶν κεφαλαίων ἐντὸς ὠρισμένου χρόνου, ὅστις χρόνος θὰ εἶναι πάντως ἡ πιθανὴ διάρκεια καὶ ζωῇ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, διότι δὲν θὰ ὑπάρχωσι κεφάλαια καὶ δάνεια τοκογλυφικά, τὰ ὁποῖα, μὲ τὸ ὑφιστάμενον σήμερον σύστημα, τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ χρήματος, οὐδέποτε ἀποσβέννυνται, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦσι νὰ πολλαπλασιάζωνται μὲ τόκους καὶ ἐπιτόκια, ἐπὶ γενεάς ὀλοκλήρους μέχρι πλήρους ὑποδουλώσεως ἀτόμων καὶ ἔθνων, καὶ ὀλοκλήρων λαῶν, καὶ ἐν τέλει προκαλοῦσι κοινωνικὰς δυστυχίας, ἐξεγέρσεις, πολέμους, ἐπαναστάσεις καὶ ἀλλεπαλλήλους κοινωνικὰς ἀνατροπὰς.

11) Διὰ τοῦ προτεινομένου ἐργοδυναμικοῦ συστήματος καὶ οἱ ἰδιῶται ἐπίσης θὰ δύνανται εὐχερῶς καὶ ἀτόκως νὰ ἐξευρίσκωσι κεφάλαια ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐργασίαν των κατὰ τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Π. χ. ἐάν ὁ ἰδιώτης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, π. χ. τῆς οἰκίας του, ἤθελε ἐξαντλήσῃ τὰ κεφάλαιά του, θὰ δύναται νὰ προμηθεύηται τὰ ἀπαιτούμενα συμπληρωματικά ἐργοδυναμικά κεφάλαια ἀπὸ τὸν Ἐργοδυναμικὸν Ὀργανισμόν, εἰσφέρων ὡς ἀντίκρυσμα τὰ ἐν τῷ μεταξύ συντελεσθέντα τμήματα τοῦ ἔργου, ἐν ᾧ σήμερον μόνον ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος θὰ ἠδύνατο νὰ δανεισθῇ τοκογλυφικῶς μὲ βέβαιον κίνδυνον νὰ ἀπολέσῃ συντόμως ὅλον τὸ ἔργον του, περιερχόμενον εἰς τὸν δανειστήν.

12) Ἐπίσης, ἂν σήμερον ἰδιώτης τις ἔχῃ ὑποθηκευμένην π. χ. τὴν οἰκίαν του, τὸ ἐργοστάσιόν του κτλ. καὶ πολλάκις ὀλοκλήρον τὴν ἐπιχείρησίν του, θὰ δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἀμέσως τῶν τοκογλυφικῶν βαρῶν, προμηθευόμενος πρὸς ἐξόφλησιν τῶν τοκογλυφικῶν βα-

ρῶν, προμσθευόμενος πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δανειστῶν τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐργοδυναμικὰ κεφάλαια, εἰσφέρων εἰς τὸν Ἑκδοτικὸν Ὀργανισμόν τὰ ὑπάρχοντα ἔργα του.

13) Ἐπίσης σήμερον ὁ ἐπιχειρηματίας, ὁ βιομήχανος, ὁ ἐπαγγελματίας, βιοτέχνης κτλ., ὁ ὁποῖος ἐξαντλεῖ τὰ κεφάλαιά του διὰ τὴν ὑμιοιουργίαν ἐργοστασίου, ἐγκαταστάσεων κτλ. καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην συμπληρωματικῶν κεφαλαίων διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, δὲν δύναται νὰ ἀνεύρῃ ταῦτα παρὰ μόνον ὑποδουλούμενος εἰς ἐπαχθῇ δάνεια, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐργάζεται μόνον διὰ τοὺς δανειστάς ἐμπόρους τοῦ χρήματος, μέχρις ὅτου ἀποξενωθῇ τελείως καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεώς του, περιερχομένης εἰς τοὺς τοκογλόφους. Διὰ τοῦ προτεινομένου ὅμως ἐργοδυναμικοῦ συστήματος θὰ δύναται εὐχερῶς καὶ ἀτόκως νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐκάστοτε κεφάλαια.

14) Ἐπίσης τὸ Κράτος, αἱ Κοινότητες, καὶ οἱ πάσης Ὀργανισμοὶ κτλ. θὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἀτόκως, ὅσα ἐργοδυναμικὰ κεφάλαια χρειάζονται, εἴτε διὰ νὰ ἀποσβέσωσι ὑπάρχοντα τοκογλυφικὰ χρεῖα των, εἴτε διὰ νὰ πολλαπλασιάσωσι τὰ κοινωφελῆ καὶ δημόσια ἔργα των, προκαλοῦντες διὰ τοῦ Ἑκδοτικοῦ Ἑργοδυναμικοῦ Ὀργανισμοῦ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων, διὰ τῆς εἰσφορᾶς εἴτε τῶν ὑπαρχόντων ἔργων εἴτε τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν τοιούτων.

15) Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προτεινομένου συστήματος καὶ ὁ τιμᾶριθμος τῆς ζωῆς καὶ ἐν γένει αἱ δαπάναι διατροφῆς κτλ. θὰ εἶναι σταθεραὶ καὶ κατὰ πολὺ μικρότεραι, καὶ οἱ φόροι πολὺ ὀλιγώτεροι, διότι θὰ ἐκλείψωσι ἐκ τοῦ μέσου τῶν συναλλαγῶν οἱ τόκοι, τὰ ἐπαχθῇ χρεωλύσια, καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων κυρίως ἐπιβαρύνονται καὶ τὰ εἶδη διατροφῆς καὶ τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῶν Κρατῶν καὶ τῶν ἰδιωτῶν μέχρι τοῦ τριπλασίου καὶ πλέον ποσότητος.

16) ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος εἶναι πιθανὸν νὰ μὴ ἐξαλείψῃ τελείως καὶ ὀλοσχερῶς τὴν ἐμπορίαν τοῦ χρήματος πάντως ὅμως θὰ τὴν περιορίσῃ καὶ θὰ τὴν ἐκμηδενίσῃ βαθμιαίως, καὶ θὰ μειώσῃ τὸν καταστρεπτικὸν σήμερον διὰ τὴν κοινωνίαν ἀποτέλεσμα τῆς παρεμβάσεως τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

Πρὸς διευκρίνισιν τῆς ἄνω παρατηρήσεως φέρομεν τὸ ἐξῆς παράδειγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη παρεμβάσεως καὶ τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος. Τοιαύτη π. χ. περίπτωσις θὰ

συμβῇ, όταν τις ἔχει ἀνάγκην νά προμηθευθῇ κεφάλαιά περ ὁσότερα τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ἑργοδυναμικοῦ Ἑκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν νέων ἔργων μὴ ἀπολύτου κοινῆς ὠφελείας καὶ χρήσεως, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται προκαταβολικὴ ἐκδοσις ἐργοδυναμικῶν κεφαλαίων. Εἰς τοιαύτην καὶ μόνον περίπτωσιν θά προσέφευγε εἰς ἰδιωτικὰ δάνεια μὲ δευτέραν ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων.

ΚΕΦ. VI.— ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ — ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

1) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων προκύπτουσι τὰ κάτωθι κολοσιαῖα καὶ κοινῆς ὠφελείας πλεονεκτήματα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος ὡς μέσου κυκλοφορίας καὶ συναλλαγῶν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ προμήθειαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς.

Α'. Τὸ κεφάλαιον παύει πλέον νά εἶναι ἀθάνατον, ἄφθαρτον, καὶ ἀήτητον, διότι καὶ τοῦτο θά ἔχη διάρκειαν ζωῆς, ὅσῃν ἔχει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ κεφαλαίου ἐκπροσωπούμενον ἔργον καὶ κοινωνικόν ἀγαθόν, καθ' ὅσον τὸ ἐργοδυναμικόν κεφάλαιον ἀποσύρεται ἐκ τῆς κυκλοφορίας καὶ θνήσκει βαθμιαίως παρακολουθῶν τὴν ζωὴν καὶ τὴν φθορὰν τῶν ἔργων καὶ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, καὶ διότι τοιοῦτοτρόπως τὸ κεφάλαιον παύει πλέον νά εἶναι ἡ λερνέα ὕδρα, καὶ δὲν θά δύναται νά γεννᾷ εὐκόλον πλουτισμόν, καὶ δὲν θά δύναται νά συγκεντρωθῇ ἀπεριορίστως εἰς τὰς χεῖρας ἑνός καὶ δὲν θά γέννα τὴν ὑπέρμετρον πλεονεξίαν καὶ βουλιμίαν, διότι θά εἶναι συνδεδεμένον ἀρρήκτως μὲ τὸν τόπον, ὅπου παραμένουν τὰ διασφαλίζοντα τὸ κεφάλαιον ἔργα καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ διότι δὲν θά ἔχη κανεὶς περισσότερον συμφέρον νά προτιμᾷ νά ἀποταμιεύῃ ρευστόν χρημα ἀπὸ ἔργα, ἀλλὰ θά ἔχη μᾶλλον συμφέρον νά περιορίζῃ τὴν εἰς ρευστόν χρημα περιουσίαν του καὶ νά τὴν μετατρέπῃ εἰς ὠφέλιμα ἔργα, καὶ ἀντὶ νά ἀποταμιεύῃ καὶ νά διατηρῇ τὰς οἰκονομίας του εἰς καταθέσεις θά ἔχη συμφέρον νά τὰς ἀποταμιεύῃ καὶ νά τὰς μετατρέπῃ εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ κοινωνικῆς ὠφελείας καὶ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς.

Β'. Διὰ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος δίδεται ἡ προσήκουσα λύσις καὶ εἰς τὸ ἄλυτον σχεδὸν οἰκονομικόν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν οἰκονομολογικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν, ἦτοι: «Διατί τὸ χρημα γεννᾷ καὶ παράγει, ἐν ᾧ εἶναι νεκρόν καὶ δὲν ἐργάζεται καθ' ἑαυτό;» Διότι πράγματι μὲ τὸ ἤδη καθιερωμένον χρημα, τὸ κεφάλαιον ὄχι μόνον γεννᾷ καὶ παράγει, ἀλλὰ καὶ

λαμβάνει την μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑποδουλώνει καὶ καταβροχθίζει τὰ πάντα, χωρὶς νὰ κινδυνεύῃ.

2) Διὰ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ συστήματος λύεται καὶ τὸ πρόβλημα τοῦτο, διότι εἰς τὴν ἐργοδυναμικὴν κυκλοφορίαν τὸ κεφάλαιον δὲν παράγει, δὲν ἐργάζεται, ἀλλὰ θνήσκει καὶ αὐτὸ ὡς τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, καὶ διότι περιορίζεται αὐτομάτως σχεδὸν εἰς τὸν φυσιολογικὸν καὶ συμβατικὸν τοῦ ρόλου, ὡς μέσον ἀνταλλαγῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς.

3) Μὲ τὴν ἤδη καθιερωμένην κυκλοφορίαν καὶ διασφάλισιν τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος, παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον, ὅτι, Κράτη καὶ ἄτομα, ἐν ᾧ ἔχουσι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τόπου ὅλα τὰ ὕλικά ἀγαθὰ, καὶ παράγουσι ταῦτα διὰ τῆς ἐργασίας των, στεροῦνται ἐν τούτοις τῶν πάντων καὶ λιμῶντουσι καὶ ὑποδουλώνονται διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ τὰ χρησιμοποιήσωσι καὶ νὰ ζήσωσιν, ἐπειδὴ ἡ νομὴ καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀγαθῶν τούτων, τῶν ἰδικῶν των, περιῆλθε κατὰ σύμβασιν εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος. Ὁ τοιοῦτος ὅμως κίνδυνος μὲ τὸ προτεινόμενον ἐργοδυναμικὸν σύστημα ἀπομακρύνεται καὶ ἐκλείπει, καὶ πάντως περιορίζεται κατὰ πολὺ, διότι τὸ κυκλοφοροῦν ἐργοδυναμικὸν χρήμα θὰ ἀνήκει καὶ θὰ εἶναι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ εἰς τὴν διάθεσιν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐμόχθησαν διὰ νὰ παραγάγωσι τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν μέσῳ τούτων παραμένει ἀναγκαστικῶς καὶ ἡ διασφάλισις τῆς σταθερότητος τῆς ἀνταλλακτικῆς τοῦ ἀξίας.

Συνοψίζομεν ἐνταῦθα καὶ τὰ κατωτέρω πλεονεκτήματα τοῦ ἐργοδυναμικοῦ νομίσματος : ἦτοι.

Γ'. Ἡ ἀνταλλακτικὴ δύναμις καὶ ἀξία τῶν ἐργοδυνάμων θὰ εἶναι σταθερὰ καὶ ἀσφαλὴς, διότι δὲν θὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ οὐδὲν ἐξωτερικὸν αἶτιον, καὶ ἀπὸ οὐδεμίαν κερδοσκοπικὴν ἐνέργειαν.

Δ'. Οἰοσδήποτε πληθωρισμὸς ἐργοδυνάμων δὲν θὰ ἐπηρεάζει τὴν ἀνταλλακτικὴν τούτων δύναμιν, διότι ὁ τυχὼν πληθωρισμὸς θὰ ἔξη ὡς ἀντασφάλειαν καὶ ἀντίκρουσμα ἔργα σταθερᾶς πάντοτε ἀξίας, θὰ αὐξομειοῦται αὐτομάτως ἀποσυρόμενος βαθμιαίως ἐκ τῆς κυκλοφορίας, καὶ θὰ ἀντιμετωπίζεται προσθέτως ἡ ἀσφάλεια τῆς ἀξίας τοῦ μὲ τὰ κατασκευαζόμενα νέα ἔργα.

Ε'. Τὰ ἄτομα καὶ τὰ Κράτη, ἀντὶ νὰ δανείζωνται, θὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται εὐχερῶς καὶ ἀτόκως τὰ ἀναγκαιοῦνται εἰς αὐτὰ κεφάλαια, διὰ πάσας τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, τακτικὰς, ἐκτάκτους καὶ ἀπροόπτους.

ΣΤ'. "Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διεθνεῖς συναλλαγὰς, αἵτινες εἶναι ἀπα-

ραίτητοι, καὶ ἀναπόφευκτοι, δὲν θὰ ὑπάρξῃ διὰ ταύτας σοβαρὰ δυσχέρεια. διότι τὸ ἀπαραίτητον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα θὰ συγκεντροῦται πρὸς ἀνταλλαγὴν ὑπὸ τοῦ Ἑργοδυναμικοῦ Ὁργανισμοῦ, ὅστις, ἀντὶ τούτου θὰ παρέχῃ εἰς τοὺς κατόχους του, παραγωγοὺς καὶ ἐξαγωγεῖς κτλ. ἰσότιμον ἐργοδυναμικὸν νόμισμα, ἢ χρῆμα.

Τοὺναντίον φρονοῦμεν, ὅτι καὶ οἱ ξένοι θὰ ἔχωσι συμφέρον καὶ θὰ προτιμῶσι τὸ σταθερὸν ἐργοδυναμικὸν χρῆμα, καὶ μᾶλλον καὶ οὗτοι θὰ υἱοθετήσωσι καὶ θὰ ἐφαρμόσωσι τὸ ἐργοδυναμικὸν σύστημα, λόγῳ τῆς σταθερότητος τῆς ἀνταλλακτικῆς του ἀξίας, μὴ ἐξαρτωμένης ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος.

Ζ'. Ἡ μόνη σοβαρὰ ἀντίδρασις θὰ προβληθῇ ὑπὸ τῶν πανισχύρων σήμερον οἰκονομικῶν δυναστῶν τοῦ σύμπαντος, ἧτοι ὑπὸ τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, διότι διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐργοδυναμικῆς κυκλοφορίας, δὲν θὰ ἔχωσι πλέον τὸ μονοπωλιακὸν καὶ ἄκοπον μέσον νὰ συγκεντρώνωσι καὶ νὰ συμπυκνώνωσιν εἰς τὰ βαλάντια των καὶ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διάθεσιν των ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς καὶ νὰ ὑποδουλῶνωσι τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη, καὶ δὲν θὰ δύνανται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ διευθύνωσι τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος, ὠθοῦντες πρὸς τοῦτο ἀλλήλους εἰς ἐμφυλίου καὶ εἰς ἐξωτερικοὺς πολέμους.

ΚΕΦ. VII. — ΑΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

1) Τὸ καθιερωμένον ἤδη χρῆμα ἔχει δημιουργήσῃ οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, καὶ λόγῳ τούτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς κυκλοφορίας, χωρὶς νὰ προκληθῶσιν κοινωνικαὶ ἀναστατώσεις καὶ οἰκονομικαὶ καταστροφαί.

2) Πρὸς ἄρσιν τοῦ χρήματος τούτου ἐκ τῆς κυκλοφορίας, πρέπει προηγουμένως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἄρσεως του, νὰ ἀποτιμηθῇ εἰς ἐργοδυναμικὸν ἀνταλλακτικὸν νόμισμα. Πρέπει τούτέστιν, ἀφ' οὗ πρῶτον καθιερωθῇ ἡ ποσότης τῶν τροφίμων — τύπων, τὰ ὅποια ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐργοδύναμον, νὰ ὑπολογισθῇ ταῦτοχρόνως ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ ποσότης τῶν αὐτῶν τροφίμων, τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῶμεν μὲ τὴν μονάδα του ἐν χρήσει νομίσματος κτλ., καὶ οὕτω νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἰσότιμον ἀνταλλαγῆς τούτων πρὸς ὁμαλὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῆς ἄρσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας.

3) Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη, ἀψυχολογῆτως ἐφαρμοζομένη, θὰ

προκαλέση σήμερον οικονομικόν ἀδιέξοδον μετὸν ἱλιγγον τοῦ κυκλοφοροῦντος πληθωρικοῦ χαρτονομίσματος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπαπειλοῦνται ὅλα τὰ ἔθνη, πρὸς ὄφελος καὶ πάλιν τῶν ἐμπόρων τοῦ χρήματος, διότι ἄνευ προηγουμένης καταλλήλου προσαρμογῆς τοῦ χαρτονομίσματος πρὸς τὰ ἐργοδύναμα, ἡ ἀκύρωσις τῶν χαρτονομισμάτων θὰ προεκάλει οἰκονομικὰς καταστροφὰς καὶ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον...

ΚΕΦ. VΙΙΙ.— ΕΡΓΟΔΥΝΑΜΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

1) Ἐὰν περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν ἐργοδυναμικὴν ρευστοποίησιν οὕτως εἶπείν καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων ἔργων διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐργοδυνάμων, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐπιδοθῶσι πάντες κατὰ προτίμῃσιν ἢ καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἔργων, καὶ νὰ παραμελήσωσι ἢ καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τὴν ἀπόκτησιν κινητῶν ἀγαθῶν διατροφῆς, ἐν ᾧ θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ἐπιδιωχθῶσι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ εἶδη τῆς διατροφῆς, δεδομένου ὅτι μετὰ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀποτιμᾶται καὶ ἀνταλλάσσεται, οὕτως εἶπείν, τὸ ἐργοδυναμικὸν χρήμα, διότι τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τῆς διατροφῆς καὶ ἐπενδύσεως κτλ. εἶναι τὰ ἀπαιτούμενα κυρίως πρὸς παραγωγὴν καὶ συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης παραγωγικῆς ἐνεργείας καὶ δυνάμεως. Καὶ οὕτω ἡ ἐπιδίωξις μόνον ἀκινήτων ἀγαθῶν θὰ ἐλάμβανε καὶ πάλιν τὴν μορφήν τῆς ἐμπορίας τοῦ χρήματος πρὸς νέον ἀσφαλῆ καὶ τυραννικὸν πλουτισμόν.

2) Πράγματι ὁμως διὰ τὴν δημιουργίαν ἀκινήτων ἔργων χρειάζονται πρωτίστως κινητὰ ἀγαθὰ. Π. χ. τροφαὶ γεωργικαὶ καὶ ζωϊκαί, καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίδοσις εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν πρώτων τούτων ὑλῶν ἡ ἐπίδοσις καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν κτλ., δεδομένου ὅτι ἡ ἀποτίμησις τῆς ἀνταλλακτικῆς καὶ κυκλοφοριακῆς δυνάμεως τῶν ἐργοδυνάμων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κινητῶν ἀγαθῶν, διότι τὰ κινητὰ κυρίως ἀγαθὰ εἶναι ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην καὶ ἐπιζητεῖ καθ' ἑκάστην ὁ ἀνθρώπος διὰ νὰ ζῇ καὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἐλατῆριον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς καθημερινῆς βιοπάλης του, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικῶς ἐργάζεται καὶ παρασύρεται εἰς πολέμους, κοινωνικὰς ἐξεγέρσεις, καὶ διαπληκτισμοὺς κατὰ τῶν συνανθρώπων του ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος.

3) Τὰ κινητά ταῦτα ἀγαθὰ φθείρονται ὅμως εὐκολώτερον καὶ εἶναι ἀορίστου καὶ ἀπροσδιορίστου διαρκείας, ἐξαφανίζονται καὶ ὑπεξαίρουνται εὐχερῶς, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς διασφαλιστικὸν ἀντίκρουσμα πρὸς ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν ἐργοδυναμικοῦ χρήματος.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν κινητῶν τούτων ἀγαθῶν, τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἡ μεγαλειτέρα προστασία καὶ ἀσφάλεια, διὰ νὰ ἔχη ὁ ἄνθρωπος συμφέρον, ἴσον τοῦλάχιστον, νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθῶν τούτων, καὶ δὴ τῆς διατροφῆς, καὶ ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἀγαθῶν.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ὡσαύτως τρόπος νὰ παρέχεται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ ἀνάλογος προστασία καὶ ἀσφάλεια διὰ τὴν ἀπόκτησιν, τὴν ρευστοποίησιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀγαθῶν τούτων, δεδομένου ὅτι καὶ ἡ προτεινομένη ἐργοδυναμικὴ ρευστοποίησις τῶν ἀκινήτων μόνον διὰ τῆς προστασίας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἐπιτυγχάνεται καὶ ἀποκτᾷ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν κυκλοφορίας εἴτε ὑπὸ τύπον ἐργοδυναμικῆς κυκλοφορίας εἴτε ὑπὸ οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν.

Ἡ τοιαύτη κρατικὴ προστασία διὰ τὰ κινητά ἀγαθὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν γνώμην μας νὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ ἕνα τῶν κάτωθι τρόπων :

Α'. ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Τὰ γεωργικὰ προϊόντα θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντροῦνται καὶ νὰ κατατίθενται εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας, ἀνήκούσας εἰς τὸν ρηθέντα Ἑργοδυναμικὸν Ἐκδοτικὸν Ὀργανισμόν, ὅστις θὰ ἀποτιμᾷ τὴν ἐργοδυναμικὴν παραγωγικὴν δαπάνην τῶν προϊόντων τούτων, καὶ ἔναντι ταύτης θὰ ἐκδίδῃ καὶ θὰ χορηγῇ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἕν ποσοστὸν, μικρὸν ἢ μεγάλον, τοῦ ἀποτιμωμένου ἐργοδυναμικοῦ χρήματος, ἀναλόγως τῆς φύσεως, τοῦ εἶδους, τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς χρήσεως καὶ τῶν κινδύνων τοῦ διασφαλιζομένου, οὕτως εἰπεῖν, προϊόντος, τὸ μεσεγγυούμενον οὕτω προϊόν θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ παραγωγοῦ, νὰ τὸ διαθέτῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του.

Ὁ παραγωγός, πρὶν ἀποσύρῃ τὰ προϊόντα του ἐκ τῶν ἄνω ἀποθηκῶν, θὰ ὑποχρεοῦται, νὰ ἐπιστρέψῃ πλήρως, διὰ νὰ ἀρθῇ ἐκ τῆς κυκλοφορίας, τὸ ληφθὲν παρ' αὐτοῦ ἐργοδυναμικὸν χρήμα. Δὲν θὰ

καταβίβλη δὲ οὐδένα τόκον, παρὰ μόνον μικρὸν ποσοστὸν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποθηκεύσεως καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ μικρὸν ποσοστὸν δι' ἀσφάλιστρα.

Μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνάληψιν κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τασσομένης προθεσμίας τοῦ ἀποθηκευομένου προϊόντος, θὰ δικαιοῦται ὁ Ὀργανισμὸς νὰ προβαίνει εἰς τὴν ἐκποίησην τοῦ προϊόντος καὶ τοῦτο εἰς τὴν προϋπολογισθεῖσαν ἐργοδυναμικὴν παραγωγικὴν δαπάνην του, καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποίησεως θὰ παρακρατῇ τὰ προκαταβληθέντα ποσά, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποσύρῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας, τὰ ἀσφάλιστρα καὶ τὰ ἔξοδά του, καὶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Ἀνάλογον μέτρον δύναται νὰ ληφθῇ καὶ διὰ βιομηχανικά προϊόντα, καὶ ἐκ τῶν ζωϊκῶν μόνον δι' ὅσα ἀποθηκεύονται.

Πρόκειται δηλαδή, ἀντὶ τῶν ἤδη χορηγουμένων δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν προϊόντων, μὲ ἐπαχθεῖς τόκους καὶ προμηθείας, νὰ χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐργοδυναμικοῦ ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ προκαταβολαὶ ἄτοκοι εἰς ἐργοδυναμικὸν νόμισμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδίδεται καὶ θὰ ἔξῃ ὡς ἀντίκρουσμα τὴν πολλαπλασίαν ἀξίαν τοῦ προϊόντος.

Ὑπολείπεται νὰ ἐξευρεθῇ ὁ κατάλληλος συνδυασμὸς καὶ μηχανισμὸς διὰ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ὁ γεωργός, καὶ ὁ κτηνοτρόφος καὶ τὰ ἀνάλογα ἐπαγγέλματα, ἀτόκως διὰ ἐργοδοδυναμικῶν προκαταβολῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐξεοῖδετο ἐργοδυναμικὸν χρήμα, ἐπιστρεπτέον ἀτόκως ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας ἐπὶ εἰσφορᾷ τῶν προϊόντων εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ὀργανισμοῦ. Δεδομένου ὅμως, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπαγγέλματα καὶ τὰ προϊόντα τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου κτλ. ὑπόκεινται εἰς μυρίους κινδύνους, θεομηνίας, ἐπιδημίας, πλημμύρας κτλ., ἢ καταβαλλομένη ἀσφάλεια δεόν νὰ εἶναι σοβαρώτερα, καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς χορηγουμένης ἐργοδυναμικῆς προκαταβολῆς ἀναλόγως περιωρισμένον. Κατὰ τὸ ἄνω τρόπον θὰ ὑπάρχῃ ἀνάλογον συμφέρον καὶ διὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ παραγωγικά ταῦτα ἐπαγγέλματα, τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν βιομηχανοποίησιν τῶν προϊόντων τούτων, δεδομένου ὅτι θὰ παρέχεται ἀτόκως ἢ καταλληλὸς προκαταβολὴ διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν καλλιέργειαν τούτων, θὰ παρέχεται ἢ προσήκουσα ἀσφάλεια κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα κινδύνων, καὶ θὰ παρέχεται ἐπίσης ἄτοκος προκαταβολὴ ἔναντι τῆς ἐργοδυναμικῆς ἀξίας τῆς προσδοκωμένης πωλήσεως τῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ παραγωγοῦ κτλ. Τοιοῦτοτρό-

πως τὰ προϊόντα ταῦτα, διαφυλαττόμενα, καὶ διασφαλιζόμενα, θὰ δύναται νὰ πωλῶνται ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ εἰς τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του συμφέρουσαν τιμὴν.

Διὰ ἀναλόγου τρόπου, ἥτοι διὰ παροχῆς ἐργοδυναμικῶν προκαταβολῶν, θὰ δημιουργηθῇ συμφέρον νὰ ἐκχερσωθῶσι καὶ νὰ καλλιεργηθῶσι γαῖαι ἐγκαταλελειμμέναι καὶ ἀκαλλιεργητοί, θὰ κατασκευασθῶσιν ἔργα ἀντιπλημμυρικά κλπ. Πᾶσα δὲ τυχὸν ζημία, ἀποτυχία, ἢ καταστροφή ἐκ θεομηνιῶν προβλεπομένων καὶ μὴ, θὰ δύναται νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ ἐκ τῶν κολοσσιαίων ἀποθεμάτων τῶν ἀσφαλιστρῶν πάσης φύσεως, λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τούτων ὅλης τῆς χώρας, καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐπεκτάσεως τῶν ζημιῶν ἐπὶ ὅλης τῆς χώρας καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν μεσεγγυημένων κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἀγαθῶν.

Διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀσφαλιστρῶν εἰς ἓνα Ὁργανισμόν θὰ προκύψῃ ἀλληλοασφάλεια μεταξὺ πάντων τῶν ἔργων καὶ ἀγαθῶν, καὶ τὸ κυκλοφοροῦν ἐργοδυναμικόν χρήμα θὰ διατηρῇ σταθεράν τὴν ἀντάλλακτικὴν του ἀξίαν.

ΚΕΦ. ΙΧ.— ΕΠΙΛΟΓΟΣ — ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

1) Ἐν συντομίᾳ ἡ ἔκδοσις ἐργοδυνάμων ἢ ἐργοδυναμικοῦ χρήματος, δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς ἔκδοσιν γραμματίων, ἐπιταγῶν, ἢ μετοχῶν πληρωτέων εἰς τὸν φέροντα, διὰ τῶν ὁπρίων ρευστοποιοῦνται τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας διὰ μέσου Ἑκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ τελούντος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, καὶ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὰς τρεχοῦσας συναλλαγὰς πρὸς προμήθειαν τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἔχουσι σταθεράν πάντοτε ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀντὶ τοῦ ἐν χρήσει σήμερον χαρτονομίσματος.

2) Διὰ τοῦ ἤδη τὸ πρῶτον προτεινομένου ἐργοδυναμικοῦ χρήματος, καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐργοδυναμικῶν συναλλαγῶν, τὸ Κράτος, ἢ Κοινωνία καὶ τὰ ἄτομα θὰ δύνανται εὐχερῶς νὰ προμηθεύωνται ἀτόκως τὸ ἀναγκαιοῦν χρήμα σταθερᾶς ἀνταλλακτικῆς τιμῆς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα οἰκονομικά μέσα διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων κοινωφελῶν, διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ προμήθειαν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν προαγωγὴν πάσης παραγωγικῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν καταστροφῶν συνεπείᾳ

πολέμων θεομηνιων κτλ. άνευ ύποδουλώσεως εις τούς έμπορεύς του χρήματος.

3) Το έργοδυναμικόν τουτο χρήμα είναι σταθεράς ανταλλακτικής άξιας, και άνεπηρέαστον σχεδόν από έξωτερικά αίτια

4) "Εκαστος πολίτης θά έχη συμφέρον νά αποταμιεύη και νά χρησιμοποιή τας οίκονομίας του εις παραγωγικά έργα, αντί νά προσφεύγη εις την έμπορίαν του χρήματος, διότι δέν θά έχη το χρήμα πλέον την δύναμιν εις την έμπορίαν νά λαμβάνη την μερίδα του λέοντος και νά ύποδουλώνη τά πάντα μέ άσφαλή και άκοιτα κέρδη, έν ώ αντιθέτως ό διαθέτων τό χρήμα του εις παραγωγικά έργα, διά τών προτεινομένων έργοδυναμικών συναλλαγών θά έχη την εύχέρειαν νά θέτη έκ νέου εις κυκλοφορίαν τό εις έργα δαπανώμενον χρήμα του, προκαλών την έκδοσιν έργοδυναμικοϋ χρήματος από τό Έκδοτικόν Όργανισμόν, εισφέρων και θέτων υπό μεσεγγύησιν τά κατασκευαζόμενα έργα του, και διατηρών ταυτοχρόνως ταϋτα υπό την κατοχήν και την νομήν του,

5) Θά περιορισθοϋν αι άφορμαι της όξείας πάλης μεταξύ τών διαφόρων τάξεων της κοινωνίας και τών διαφόρων έθνών, διότι τά αίτια της πάλης και της διαμάχης όφείλονται εις τόν λυσσώδη διαγωνισμόν των νά αποκτήσωσι και νά συγκεντρώσωσι τό χρήμα, έπειδή τουτο θεωρείται και είναι σήμεραν τό μόνον άσφαλές μέσον διά την απόκτησιν τών άγαθών της ζωής και διά νά έξασφαλίσωσι την αίώνιον κυριαρχίαν των επί πάντων.

6) Διά του προτεινομένου έργοδυναμικοϋ συστήματος, ή πάλη αύτη θά περιορισθῃ, διότι πās πολίτης εργαζόμενος όπωσδήποτε, θά έχη την εύχέρειαν νά προμηθεύηται τά άγαθά της ζωής κατά τρόπον σταθερόν και άνεπηρέαστον από τούς κερδοσκόπους και τούς ύποτιμητάς του νομίσματος.

7) *Ή είσαγωγή και ή επικράτησις των προτεινομένων έργοδυναμικών συναλλαγών, θά αποτελέσωσι κατά την γνώμην μας, την άφρητηρίαν μιās παγκοσμίου νίκης και συναδελφώσεως των λαών, και τό σοβαρώτερον μέσον διά την άποκατάστασιν ειρηνικών και αδελφικών σχέσεων μεταξύ των λαών.*

8) Το παρ' ήμών προτεινόμενον έργοδυναμικόν σύστημα, διαφέρει από πάν άλλο έφαρμοσθέν μέχρι τουδε οίκονομικόν σύστημα έκδόσεως και κυκλοφορίας αναλλακτικοϋ χρήματος, διότι κατά τά συστήματα ταϋτα τό χαρτονόμισμα έκδίδεται και κυκλοφορεί υπό των Κρατών μόνον και έχει ως άντίκρυσμα άσταθές, και όπου έχει

ἀντίκρυσμα τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν, διότι τὸ Κράτος ἐκμεταλλεύεται καὶ δεσμεύει τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν διὰ τὴν προμηθευθῆ χρήματα πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ συγκάλυψιν διαφόρων δαπανῶν καὶ διὰ τὴν ἐνισχύσῃ καὶ πάλιν τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζει ποσῶς οὔτε τὴν κερδοσκοπίαν οὔτε τὴν τοκογλυφίαν οὔτε τὴν ἀθέμιτον πάλιν τῶν τάξεων.

9) Τοῦναντίον τὸ προτεινόμενον ἐργοδυναμικὸν σύστημα διαφέρει κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ ἐκδιδόμενον χρήμα, ἐκδίδεται μὲν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους διὰ τοῦ Ἑκδοτικοῦ Ὁργανισμοῦ, ἀλλὰ δὲν περιέχεται εἰς αὐτὸ οὐδὲ τίθεται ὑπὸ τούτου εἰς κυκλοφορίαν, ἀλλὰ περιέρχεται εἰς τοὺς κατόχους καὶ κυρίους τῶν πρὸς διασφάλισιν καὶ ἀντίκρυσμα εἰσφερομένων ἔργων κοινῆς ὠφελείας, οἱ ὅποιοι καὶ μόνοι θέτουσι τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν.

10) Ἡ παρεχομένη κρατικὴ προστασία καὶ παρέμβασις σκοπὸν ἔχει τὴν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐνιαίας ἐκδόσεως ἐργοδυναμικοῦ χρήματος, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὸ χρήμα τοῦτο σταθερᾶς ἀνταλλακτικῆς ἀξίας διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς καὶ τὰς συναλλαγὰς.

11) Τὸ προτεινόμενον ἐργοδυναμικὸν σύστημα ἐν τέλει καταργεῖ τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὸν τοκογλυφικὸν δανεισμόν, ὅστις εἶναι ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ κυρίως αἰτία τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων καὶ τῆς ἀνίσου κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς καὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐργασίας, τῆς δημιουργίας τάξεων ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἐκμεταλλευομένων, δούλων καὶ κυρίων, τῶν κοινωνικῶν ἐξεγέρσεων καὶ τῶν πολέμων, καὶ τῶν πάσης φύσεως ὑποδουλώσεων πάντων εἰς τοὺς ἐμπόρους τοῦ χρήματος.
